

2023

NİSAN

Sayı:84

*Ücretsiz

Aylık Çevrimiçi Dergi
www.cigdemim.org.tr

23

N

A

S

İ

N

ÇİĞDEMİN SESİ

Sahibi:

Çiğdemim Derneği
Yönetim Kurulu adına
Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu:

Dilek Yüceel, Elvan Akbay,
Fatih Fethi Aksoy,
M.Sinan Kayaligil,
Zuhal Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir. Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz.

Merhaba,

Cumhuriyetimizin 100.yılıni kutlamaya başladik. Deprem ve seçim nedeniyle mayısa kadar kutlamalar kısıtlı olacak gibi görölüyor. Sonrasında da ne olacağı belirsiz. Bu nedenle sivil toplumun bu konuda öncü olmasını önemsiyoruz.

Çiğdemim Derneği olarak biz de bu konuda elimizden geldiğince farkındalık yaratmak için bir çalışma grubu oluşturduk ve neler yapabileceğimizi konuşmaya başladık.

Öncelikle bursiyerimiz ve grafik tasarımcımız Leyla Koç'a 100.yıl logosunu hazırlattık. İçimize sinen, diğerlerinden farklı, bize özgü bir logo oldu ve kullanmaya başladık. Yıl boyunca her etkinlik afişinde kullanacağız.

Edebiyat ve sinema topluluklarımız yıl boyunca en az bir etkinliği 100.yıl temasıyla yapacak. İlkinde sinema topluluğumuz ile "Bir Millet Uyanıyor" filmini izleyeceğiz. 100.yıla özel söyleşilerimiz olacak. Cumhuriyet ve Söyleşileri planlıyoruz. Kütüphanemizde Milli Mücadele ve Cumhuriyet kitaplarından seçkilerin yer alacağı bir bölüm hazırlıyoruz. Bu kitapların okunmasını teşvik edeceğiz. Kütüphanede yapacağımız söyleşi ile bu bölümü sizlere tanıtacağız.

Sizlerden de bu konuda önerilerinizi bekliyoruz.

Dergiye afişi yetişmeyen bir etkinlikten de sizlere bahsetmek isterim. Çocuk Meclisimizle 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı nedeniyle (bayrama ve tatile denk geldiği için 30 Nisan'da) Çocuk Oyunları Şenliği yapacağız. Çocuklarımızla oyunlar oynayacak ve eğleneceğiz. Ayrıntıları sizlerle paylaşacağız.

Yürüttüğümüz Birlikte projesi çerçevesinde ve stratejik planımız doğrultusunda Yaş Almışlar, Engelsiz Çiğdem, Gençlik, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (TCE), Masal Şenliği çalışma grupları oluşturduk ve çalışmaya başladık. Sizler de ilgi alanınıza giren çalışma gruplarımızda görev alabilirsiniz.

Derneğimiz ve mahallemiz ile ilgili her türlü önerileriniz için geliştirdiğimiz öneri formunu aşağıdaki bağlantıdan doldurarak gönderebilir ya da derneğimize bırakabilirsiniz.

<https://www.cigdemim.org.tr/?p=12378>

Formu doldurmak için bu bağlantıya tıklayabilirsiniz: <https://forms.gle/PxcLCeNpRzKGoUu7A>

Fatih Fethi Aksoy – Çiğdemim Derneği YK Başkanı

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Zafer kazanılmış, birinci meclis görevini tamamlamıştı. Şimdi sıra yeni rejimin kuruluşuna gelmişti. Bunu da yeni seçilen milletvekilleri gerçekleştirecekti. 1 Nisan 1923 günü Meclis seçimlerin yenilenmesine karar verdi.

Kararın alınmasından sonra Gazi Mustafa Kemal kürsüye geldi, salondakilere dikkatle baktı, sözlerine başlarken “Muhterem ve aziz arkadaşlarım, Yeni Türkiye Devletinin ana yapı taşı, ulusal egemenliktir. Ulusun kayıtsız şartsız egemenliğidir” dedi.

Gazi, meclisin kurtuluş savaşındaki çalışmalarından övgüyle söz ettikten sonra “Arkadaşlar, Türkiye Devletinde ve Türkiye Devletini kuran Türkiye halkında tacdar (hükümdar) yoktur, diktatör yoktur” dediği anda salondan “Kahrolsun tacdar”

sesleri yükseldi. Mustafa Kemal, “Tacdar yoktur ve olmayacaktır! Çünkü olamaz...” diye devam etti ve ekledi:

“Bütün cihan bilmelidir ki, artık bu devletin ve bu milletin başında hiçbir kuvvet yoktur, hiçbir makam yoktur. Yalnız bir kuvvet vardır; o da millî egemenliktir. Yalnız bir makam vardır; o da milletin kalbi, vicdanı ve varlığıdır!”

Seçimlerin yenilenmesine karar veren Birinci Meclis çalışmalarını 16 Nisan tarihine kadar sürdürdü, Cumhuriyetin ilanını gerçekleştirecek yeni meclis ise ilk toplantısını 11 Ağustos'ta yapacaktı.

Kurtuluş savaşının başarıyla tamamlanmasına yaptığı katkının onurunu taşıyan birinci meclisin açılışının yıl dönümü 23 Nisan 1923 günü kutlandı. 25 Nisan tarihli Hâkimiyet-i Milliye gazetesi “23 Nisan Emsalsiz Bir Bayram Günü Oldu” başlığıyla, yapılan töreni duyurdu. Mustafa Kemal de yayımladığı mesajda şöyle dedi:

“Vatanımızda millî hükûmet esasının kurulması hatırasını yaşatan günün anılması sebebiyle bütün memleketin bağımsızlık ve millî egemenliğin sonsuz nimetleri içinde ebediyen mesut olmasını temenni ederim.”

Ortaya çıkan anlaşmazlık nedeniyle ara verilen Lozan toplantılarına katılmak üzere İsviçre'ye giden İsmet İnönü başkanlığındaki heyet de görüşmelerin ikinci turunun başlamasının heyecanını yaşıyordu. Birinci toplantının yapıldığı otelde ikinci tur görüşmelerin başlangıcı da 23 Nisan günü idi. Heyet Başkanı İsmet (İnönü) Paşa, açılış konuşmasında, yarım kalan çalışmaların tamamlanacağına inancını bildirdi. Bu konuşmaya, İngiliz delegesi Sir Horas Rumbold da, “İsmet Paşa'nın nasıl bir kumandan olduğunu biliyorduk. Ben şahsen şuna inanıyorum ki kendisi aynı zamanda büyük bir barış adamıdır” karşılığını verdi.

Türk delegeleri, 24 Nisan sabahı beklemedikleri bir olayla güne başladılar. Görüşmeleri izlemekle görevli gazeteci Ali Naci Karacan, gördüklerini “24 Nisan sabahı caddeden geçen mızıkanın sesiyle uyandık. Pencereden bakıldığı zaman dışarısı

kalabalık, her taraf bayraklar içindeydi” diye anlatacaktı.

Karacan'ın anılarına aktardığı tören, Lozan kentinin bağımsızlık mücadelesi sırasında, tam 300 yıl önce, 24 Nisan 1723'te öldürülen Binbaşı Jean Daniel Abraham Davel anısına gerçekleştiriliyordu. Binbaşının heykeli de Ali Naci Bey'in kaldığı Lozan Oteli'nin hemen yakınındaydı. Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlık savaşından başarıyla çıkmış genç paşası da ülkesinin bağımsızlık belgesini imzalamak üzere çetin bir müzakere için Lozan'da idi.

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Mart ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği **Çiğdem Sarıkaya, Bengi Yılmaz, İlker Bingöl ve Meryem Olcay Aydın**'aaramıza hoş geldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 75 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Mart ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz. İlk 2 ayda aidat ödeme oranımız %40'a ulaştı.

A.Nurettin Gürsoy	Birsel Berik	Güler İncoğlu	Mehmet Karayünlü	Sebat Kava
Ahmet Başpınar	Burhan Cahit Aksoy	Gülseren Gürbüzdal Demir	Mehmet Sadık Kılıç	Semiha Bayram
Ahmet Keskin	Celalettin Eryiğit	Günay Tiryakioğlu	Mehmet Tomanbay	Serap Tezcan
Ahmet Oğuz İnanc	CORDULA BRIGITTE Karsu	Günseli Yeğinaltay Pedriali	Mehmet Vecdi Seviğ	Serpil Tüzün
Almila Kından Cebbari	Çiğdem Sarıkaya	Günseli Yeğinaltay Pedriali	Meral Efe	Sevim Akyol
Aslı Gamze İnanc	Devrim Yılmaz Koçoğlu	Halil Öztürk	Meryem Olcay Aydın	Sevim Aygöl
Asuman Günal Türkmengoğlu	Düriye Tülin Dalkılıç	Halil Serhan Saner	Mustafa Özgün	Sevim Esen
Ayşe Kocabaş	Ebru Akçay	Halit Aslan	Mustafa Türker	Sevim Sağlamyaşar
Aydan İnanc	Ekaterina Atlı	Haluk Filiz	Mustafa Yaşar	Sevinç Tosun
Aydeniz Köksal	Ekrem Kantarcı	Hasan Gündoğmuş	Mustafa Zafer Erdemli	Suat Paköz
Ayfer Tunç	Emel Gülsoy	Hasibe Sevil Kucuroğlu	Mükerrem Kuyucu	Şengün Sipahioğlu
Ayla Kal	Emine İffet Şahin	Hayati Topaloğlu	Nazire Alev Kartal	Şerife Ülker Kutlu
Aysun Günal	Emine Tiğlioğlu	Hayriye Tuğba Öztürk	Nermin Erul	Taliye Yaşar
Ayşe Aydın	Emine Ümit Seviğ	Hikmet Özdemir	Nesrin Akar	Türkan Ayan
Ayşe Arslan	Erdal Ünal	Hikmet Ünal	Nesrin Filiz Esen	Vahap Ünsal Kalaycıoğlu
Ayşe Filiz Oran	Erkan Balkan	Hülya Özyıldız	Nihal Baktroğlu	Yasemin Çakmak
Ayşe Funda Bostanoğlu	Erol Rifat Sayın	Hülya Köse	Niyazi Altun	Yasemin Pehlivan
Ayşe Karadağ	Ertan Göksu	Hüseyin Avni Yüksek	Nur Ateş	Yaşar Yıldız
Ayşe Suzan Öniz	Esen Deniz Çetinel	Hüseyin Bilen	Nuran Akşehirli	Yavuz Faruk Sütcü
Ayşe Yılmaz	Fatih Koç	Hüseyin Taşkireç	Nurdan Düzağaç	Yavuz Oran
Ayşegül Nadar	Fatma Buket Polat	İlhan Karaefe	Nurten Uysal	Yesukehan Feride Kantarcı
Aytül Aksongur	Fatma Dilek Yıldız	İlkan Alkurt	Oğuzhan Esat Kama	Yeşim Neftçi
Aziz Türk	Fatma Kökdil	İlker Bingöl	Ömer Uğur Şahin	Yılmaz Doğan
Banu Ebru Çağlar	Fazilet Ünsal Eliagık	İlman Saruhan	Özgür Emre Işık	Zehra Gül Aslan
Behiye Coşkun	Gönül Öner	İnayet Turgut	Özgür Güler Bülbül	Zehra Zihnioğlu
Bekir İçel	Gülçin Cihaner	Keziban Meliha Peker	Özlem Bozkurt	Zerrin Şen
Bengi Yılmaz	Güliden Tatlısu	Koray Kadaş	Özlem Yıldırım	Zeynep İncesu
Beyhan Şenyüz	Gülderen Örücu	Mehmet Erdoğan	Raif Tombul	
Bilgi Gürsoy	Gülderen Sarıkatoğlu	Mehmet Erhan Ergin	Saime Selma Demir	

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

BİZ BİZE SOHBETLER

Yaş almış komşularımızla
Mahalle Evimizde buluşuyoruz.

Her Çarşamba 14:00-16:00
saatleri arasında, çay eşliğinde
hoş bir sohbete bekliyoruz.

* İlk haftada,
Cumhuriyetimizin 100.yılında
anılarınızı bizimle paylaşır mısınız?

5 Nisan 2023
Çarşamba
14:00-16:00

- Edebiyat-Sinema-Belgesel-Söyleşi etkinliklerimiz ücretsizdir ve tüm komşularımızın katılımına açıktır. Katılım için üye olmanız gerekmez.
- ❖ Edebiyat topluluğumuz için kitabı okumasanız da sadece dinleyici olarak etkinliğe katılabilirsiniz.
- ❑ Etkinlikler sonrası tek başına eve dönmekten korkan komşularımız bize iletirlerse aynı yöne giden katılımcılarımızdan destek almalarını sağlayabiliriz.

DOĞADA ÇÖP YOK!

- Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.
- Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.
- Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!
- Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.
- Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.
- Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.
- Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

Derneğimiz 15 Mart'ta bir etkinliğe daha imza attı. Sayın İrfan Akalp, bizlere Ankara'daki Yahudi Mahallesi ve "Kuyulu Kahvenin Yankısı" adlı öykü kitabını tanıttı. Kitabın arka kapağında, "Tarih denince akıllara hemen devlet, ulus, kahramanlar, savaşlar, bozgunlar gelir; okullarda ezberletilen tarihin içinde küçük insanın hayatına dair hiçbir bilgi verilmiyor." diye yazmış.

Evet, bendeniz de, Kastamonu ilinin, ülkemizde Avrupa Birliği (AB) nezdinde tescilli coğrafi işarete sahip dokuz üründen biri olan Taşköprü sarımsağının merkezi Taşköprü ilçesinde, o zamanlar nüfusu 4000 iken doğmuş bir küçük insanın bayramlardaki anılarını paylaşacağım.

Bu sayımızda, en büyük bayramımız, Atamızın çocuklara armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı anılarımı anlatırken, sizlerin de bayram anılarınızı bekliyoruz.

7-10 yaşları arasında, okullarımızda "Kahramanlar Geçiyor" başlıklı etkinlikler kapsamında kahramanlarımız tanıtılır, onları tanımaya çalışan biz çocuklar, büyük kahramanlıklarını pek de merak etmez, sadece kırmızı pabuçlarını baş uçlarında sakladıklarını biliriz. Onların 23 Nisanlarda yaşadıkları coşkuları merak ediyor muyuz? Günlük koşturmacalarımız esnasında bunları konuşamıyoruz bile.

Nisan ayını bütün dünya çocukları 1 Nisan şakalarıyla karşılar. Gülerler, kahkahaları göklere

yükselir. Şimdi bizler, gelecek kaygılarımızla 1 Nisanları da atlıyoruz diye özetleyip geçelim. Sonraki 22 günde, bizim çocuklarımız 23 Nisan'ı ipe çekerler, heyecanlanırlar.

Ben bu heyecanları yaşamış bir arkadaşınızm, tıpkı sizler gibi; ancak o anılarımızı yeni nesillere taşımamız gerektiğini düşünüyorum.

23 Nisan'da hangi şiirler okunacak, grapon kağıdından yapılan elbiseleri kimler giyecek, Türk bayrağına sarılacak en uzun boylu öğrenci kim olacak, tül ve telden yapılan, büyük emekle süslenen kelebek kanatlarını kimler takacak, törene katılacak İnebolu kağnılarını, bisiklet grubunun bisikletlerini hangi çiçeklerle süsleyeceğiz, çiçekler İstanbul'a sipariş verildi mi, kimlerin aileleri verdi, şiir okunacak kürsüye de bu çiçekler yetecek mi, meydana kurulacak taklar nasıl süslenecek, bunun için belediyede uzayan merdiven var mı?

Daha bitmedi. Atatürk büstümüzü bayrama katılan herkesin görebilmesi için sandalyeler nasıl dizilecek, oturma düzeni nasıl olacak, devlet büyüklerimiz, kaymakam, ilköğretim müdürü, askerlik şubesi müdürü, Jandarma komutanımız, yüzbaşımız, nereye oturacak onlar nasıl ağırlanacak, öğretmenler hangi kumaştan kıyafeti giyecekler?

Bizim evde, özel bir odada, kahve ve nane likörü ikram edildiğini çok iyi hatırlarım.

Benim şimdi yazarken bile heyecanlandığım bu duyguları şimdiki çocuklar yaşıyor mu merak ederim.

Okullarda müfredat gereği bir iki saatte geçirilerek yapılan törenler, 50'li, 60'lı, 70'li, 80'li yıllarda 23 Nisanları kutlayanların duyduğu heyecanı verir mi?

Bir de tatillerde aile fertleriyle otellerin havuzlarına gitme telaşı... Tatil dokuz gün oldu mu, havuz şapkam hazır mı?

Gazi Mustafa Kemal Atatürk, İnebolu ilçemizde, 28 Ağustos 1925'te Türk Ocağı binasında, "Bu serpuşun adı bundan sonra şapkadır ve halkımız şapka kullanacaktır" demiştir. Büyük Önder taa 1919'da Erzurum Kongresi'nin kapandığı akşam Bitlis delegesi Vali Mazhar Müfit Kansu'ya, "Fes kalkacak, uygar uluslar gibi şapka giyilecektir." demiştir ve altı yıl sonra, dokuz günlük Kastamonu gezisinde, Kastamonuluların gösterdiği çalışmaların karşılığı vefa duygusuyla İnebolu'da şapkayı giymiş Kastamonuluları duygulandırmıştır. Ayrıca, gezisinde kendir soyan kadınlarımızın kanayan ellerini görüp, ilk kendir fabrikamızı da Kastamonu'da açmıştır.

Tabii, bizim öğretmenlerimiz de seve seve şapka kullanırlardı. 23 Nisanlarda da kürsüye çıkan her büyüğümüzün başında şapka vardı.

Benim öğretmenim, annem, halka devrimleri anlatırken hep şapkalı olurdu. Şapkaları İstanbul'a sipariş verilirdi. Şimdi o şapkalar da Kastamonu Şapka Müzesi'ndedir, gidip görülmesini salık veririm; büyük zevkle gezilen bir müzedir.

Şapka, tayyör, döpiyes giymek aydınlanmanın sembolüydü ve halkın karşısına medeni giysilerle çıkılacaktı. Maalesef, şimdilerde 2000'lerde, sahil kentlerinde resmi bayram törenlerinde mayo üzerine giyilen delikli tuniklerle resmi geçitlere katılan öğretmenler gördüm.

Nereden nereye...

Dergimizin Mayıs sayısında da 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı anılarımı yazayım. Lütfen sizler de bayramlarda yaşadığınız coşkuları birkaç görselle derneğimize iletiniz.

Bundan sonraki bayramlarımız için beklentilerimizi de kaleme alalım. Bunlar, ikinci yüzyılda yapılacak etkinliklerimizde bize yardımcı olacaktır.

Bundan sonraki coşkularımız muhakkak farklı olacak; ama ilkemiz, Atatürk devrimlerini unutmadan, unutturmadan yaşamak olacaktır.

Bizleri birbirimize bağlayan organın (kendirden yapılan ip) Cumhuriyet aydınlanması olduğu inancımla sizlere saygı ve sevgilerimi iletiyorum.

Yazıma eşlik eden fotoğrafları, kısa anlatımına görsellerle eşlik etsinler, hafızalarımızdaki o günler yeniden canlansın diye paylaşıyorum. Lütfen sizler de albümlerinizdeki fotoğrafları bizlere iletiniz.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ilelebet kutlu olsun!..

Cinsiyet, doğuştan gelen biyolojik özellikleri içeren bir terimdir.

Toplumsal cinsiyet ise sonradan öğrenilen ve cinsiyete toplum tarafından biçilen rol, sorumluluk ve davranış beklentilerini kapsayan bir terimdir. Toplumsal cinsiyetin getirdiği bu roller dinamiktir. İçeriği zamana, topluma ve kültüre göre değişir.

Toplumsal cinsiyet eşitliği, kadınların, erkeklerin ve LGBTİ+ bireylerin yaşamın her alanına eşit olarak katılabilmelerine olanak sunulmasıdır. Böyle bir toplumsal ortamın sağlanması; bütün toplumsal önyargı ve engellerin ortadan kaldırılması ile mümkündür. Bu eşitliğin sağlanması için iletişim kurarken seçtiğimiz kelimelerden işe başlamamız en doğru olanıdır.

Günlük hayatımızda, hiç düşünmeden kullandığımız pek çok kelime, deyim ve atasözü cinsiyet eşitliğine zarar veriyor.

Eşit bir gelecek için kullandığımız sözcüklere dikkat etmeye, dilimizi gözden geçirmeye ne dersiniz?

CİNSİYETÇİ	DOĞRUSU
İnsanoğlu	İnsan nesli, insanlık
İşinin eri	İşinin uzmanı
Sözünün eri	Dürüst, sözünü tutan
Adam gibi	Doğru, düzgün
Adam yerine koymak	Dikkate almak
Adam etmek	Düzeltilmek, eğitmek, yetiştirmek
Devlet adamı	Devlet kurumu çalışanı, devlet insanı
Kızlık soyadı	Evlilik öncesi soyadı
Kadıncağz	Kadın
Kadın başına	Tek başına

ÇİĞDEMİM BRİÇ TOPLULUĞU

Brİç Topluluğumuz atölye çalışmalarına
2 Mart 2023 Perşembe akşamı
20.00'den itibaren devam edecek.

Perşembe akşamları 20.00'de
Çiğdemim Oğuz Tansel Semt
Kütüphanesine bekliyoruz.

Çalışmalar daha önce temel brİç
atölyesine katılmış olanlar içindir ve
Musa Eraslan tarafından
yönetilecektir.

ÇİĞDEMİM EĞİTİM,ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ
Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14/A

06530 ÇANKAYA ANKARA

Tel : 0312 285 20 47 - 0530 660 95 83

dernek@cigdemim.org.tr www.cigdemim.org.tr

*ATÖLYE VE TOPLULUK ÇALIŞMALARINA
KATILMAK İSTİYORSANIZ LÜTFEN BİZİMLE
İLETİŞİME GEÇİNİZ.*

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Bu yıl için 27 öğrenciyi belirledik ve aylık 500 TL. olarak ödemeye başladık.

Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2023 yılı Mart ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz

Berrin Uçkun	500,00	F.Alev Akman	100,00	Hikmet Özdemir	125,00	Nuran Güğlübacak	250,00
Cemal Keskin	250,00	F.Cansel Türkay	400,00	İrem Tomak	100,00	Özgen Bakır	60,00
Çağrı Acar	300,00	Fatma Gökmen	200,00	Keziban Ateş	100,00	Sevim Erdal	100,00
Devrim Yılmaz Koçoğlu	150,00	Filiz Hodul	100,00	Koray Kadaş	125,00	Y.Feride Kantarcı	600,00
E.Ferhan Sabuncuoğlu	100,00	Gönül Öner	500,00	M.İsmet Yakşı	1.000,00	Zehra Kıracılı	200,00
Emir Candaş Sevinç	500,00	Görkem Türker	1.000,00	M.Sadık Kılıç	75,00		
Ertan Doğmuş	50,00	Hatice Özkan	400,00	Meliha Bilge	500,00		

Mart ayı içerisinde derneğimize bağış yapan aşağıdaki komşularımıza da ayrıca teşekkürler.

Şengün Sipahioğlu	25,00	Hüsniye Görmez	120,00
Gönül Öner	25,00	Nurcan Avşar	20,00
Almila Kından Cebbari	25,00	Demet Yücelgen	220,00
Fatma Kökdil	225,00	N.Alev Kartal	5,00
Hüseyin Avni Yüksek	25,00	Mustafa Bay	100,00
Ahmet Keskin	75,00	Aslı Gamze Kılıç İnanc	25,00

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

24NİSAN
pazartesi

Saat: 20:00

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EDEBİYAT TOPLULUĞU

Edebiyat topluluğumuz Nisan ayında
Şükran Yiğit'in
Burası Radyo Şarmpol romanını okuyup tartışıyor.

*Çiğdemim Kültür Evi

Tel: 2852047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

BİR AVUÇ TOPRAĞA, BİR DAMLA SUYA ÖZEN GÖSTEREREK
DOĞAYA SAYGILI VE DOĞA İLE UYUMLU YAŞAMAYI ÖĞRENMEİYİZ.

Sokak Köpekleri

Merhaba,

İki yıldan uzun süredir Şirindere bölgesinde düzenli besleme ve Şirindere ile mahallemizin diğer bölgelerinde, belediyeler ve hayvanseverlerle kısırlaştırma çalışmaları yürütüyoruz. Bu çalışmaları da sizlerle paylaşıyoruz. (https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=13579)

Gelen mama desteğinin çok azalması nedeniyle Şirindere köpeklerinin beslemesini 3 günde bir ancak yapabiliyoruz. Destek devam etmezse bu süre daha da uzayabilir. Bu durumda köpeklerin yiyecek bulmak amacıyla mahalle içlerine gelebileceğini lütfen göz önünde bulunduralım. Destek devam ettiği sürece biz de orada beslemeye devam edeceğiz.

Mahallemizde kısırlaştırmanın kontrol altına alınamadığı Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi yolunda maalesef çok sayıda yavru köpek var. Onların beslenmesi yanında bu bölgede hızla kısırlaştırma yapılması gerekiyor. Çalışmalara bu bölgede hız vermeye başladık. Bölgenin ormanlık ve geniş bir alan olması çalışmaları engelliyor. Ama Şirindere'de yaptığımız gibi ısrarlı bir çalışmayla burayı da kontrol altına almaya çalışacağız. Okula giden öğrencilerin mağdur olmaması için yol boyunca tel örgüleri onardık.

Düzenli bağış yapan komşularımıza çok teşekkür ediyoruz ve desteğinizi bekliyoruz. Katkılarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilir veya derneğimize makbuz karşılığında teslim edebilirsiniz. Ayrıca mama alıp getirerek veya kargoya vererek de destek olabilirsiniz. Bunların dışında kapınıza gelip destek isteyen olursa itibar etmeyin. Öyle bir bağış toplama yöntemimiz yoktur.

HESAP NUMARAMIZ : Çığdem, Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şb. 4379 – 0161669 - IBAN : TR320006400000143790161669

NOT: Derneğimiz tarafından sadece Şirindere bölgesinde düzenli besleme yapılmaktadır. Bunun dışında mahalle içerisindeki diğer köpekler her bölgede bulunan hayvansever komşularımız tarafından beslenmektedir. Mama hesabımızın son durumu ve bağışçılarımızın listesi aşağıdadır. Az çok demeden katkı veren herkese teşekkür ediyoruz.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2021 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama
31.12.2021	44.480,60	-44.207,60	273,00	15 ŞUBAT'DAN 31.12.2021' kadar 590 PAKET MAMA ALDIK VE DAĞITTIK
		2022 yılına devir	273,00	230 FARKLI KOMŞUMUZDAN DESTEK GELDİ 183 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2022 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama
31.12.2022	81.317,10	-80.228,54	1.088,56	2022 yılında 444 paket mama dağıtıldı
		2023 yılına devir	1.088,56	60 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2023 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Alınan mama paketi (15 kg)	Toplam Kısırlaştırılan Köpek Sayısı
31.03.2023	20.853,00	-19.776,13	1.076,87	104	249

1 - 31 MART 2023 TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN AŞAĞIDAKİ KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ

ALİ TEMEL ÖZATAY	EMİNE İFFET ŞAHİN	ÖZLEM OTAN
AYŞE DİLEK ŞİMŞEK	EZGİ KIRAÇLI	RABİA MÜEZZİNOĞLU
AYŞE GÜLAY TOKSÖZ	FATİH FETHİ AKSOY	ŞEBNEM ÖZDEN
BERRİN UÇKUN	FATMA ALEV AKMAN	YEŞİM NEFTÇİ
BİLGE KARABULUT	FATMA SERAP ÇINAR	YUSUF KONMAZ
BİLGE SAY	GÖKÇEN YILDIZ	ZÜHRE ELİF ER
CENGİZ ÇETİNER	GÜLBEN DUMAN	ZAFER ÖZDOĞAN
DEFNE AKINCI MİDAS	MELTEM MİRZAOĞLU	ZEHRA KIRAÇLI
DENİZ GÜR	MUSTAFA LEVENT FİLYOS	ZELİHA HANDAN HAKTANIR
DİLEK YILDIZ	NATİKA GÜLSEN UYSAL	

6 Şubat günü ülke olarak büyük bir deprem felaketi yaşadık. Çok sayıda il ve ilçemizde binlerce bina yıkıldı. Bu yıkıntıların altında kalan pek çok insanımızı kaybettik. Vefat edenlere Allah'tan rahmet, yakınlarına ve milletimize sabırlar ve başsağlığı diliyorum. Tüm ülke hep birlikte büyük bir üzüntü ve şok yaşadık.

Bu vesile ile genellikle bir yıkım faciasının ardından gündeme gelen, ancak kısa süre sonra maalesef unutilan, aslında alenen toplu cinayet teşebbüsü olan, binalardaki “kolon kesme” konusuna değinmek istiyorum. Esasen bunun temelinde de; karşılaştığımız pek çok sorunda olduğu gibi cehalet, duyarsızlık, kurnazlık ve yaşanan acıların çabuk unutulması gibi nedenler yatıyor.

06 Şubat 2023 tarihindeki büyük deprem felaketinde, pek çok yerde, etrafındaki diğer binalar sağlam kaldığı halde, henüz daha yeni yapılmış binaların yıkıldığını görünce “Acaba bunların yıkılma sebepleri arasında kolon kesme olayı var mıdır” diye insan düşünmeden edemiyor doğrusu. Gerçekten de depremin ardından, çeşitli yerlerde kolon kesme iddialarının konuşulmaya başlandığına ve söz konusu iddiaların giderek arttığına tanık oluyoruz. Ancak sonrasında ne olacağını, bu iddiaların gerçekliğinin nasıl kanıtlanacağını, yapanların bulunup cezalandırılıp cezalandırılmayacağını bilemiyoruz.

Şöyle hafızamızı biraz yokladığımızda, 2020 yılında İzmir’de meydana gelen depremde yıkılan bir bina ile ilgili de “kolonların kesilmiş olduğu” iddiasını anımsıyoruz. Ama ne yazık ki, olayın sıcaklığıyla bir süre haberlerde, TV tartışma programlarında (sanki bu sorun daha önce hiç görülmemiş de ilk kez yaşanmış gibi) yoğun bir şekilde gündeme geldi. Ama sonra kısa sürede unutulup gitti.

Keza 2021 yılı sonlarında Malatya’da bir bina çökmüştü. İddiaya göre alt kattaki dükkanda yapılan tadilat sırasında kolon kesilmişti. Doğru olup olmadığı tam olarak ortaya çıktı mı bilemiyorum. Birkaç kişinin gözüaltına alındığı haberlerini okumuştuk; sonra o konu da kısa sürede kamuoyunun gündeminden düştü ve unutuldu.

Bu arada, binalarda elektrik tesisatı veya gider borusu geçirmek maksadıyla kolon ve kirişlerin kırıldığı, delikler açıldığı konusunda zaman zaman sosyal medyada fotoğraflı paylaşımlara rastlıyoruz.

Kısacası yıllardır bu tür sorumsuzluk ve cehalet örneği haberleri duyuyoruz. Ne gariptir ki; betonu çok seviyoruz ama binaları ayakta tutan kolonları, kirişleri sevmiyoruz.

Apartmanların altındaki dükkanlarda faaliyet gösteren büyüklü küçüklü pek çok markette, mağazada, restoranda, kafede, eğlence yerinde, spor salonunda, kapalı otoparkta; yer kazanmak ve içeride engelsiz bir alan yaratmak amacıyla, mekanın çeşitli yerlerindeki taşıyıcı kolonların büyük bir sorumsuzlukla kesildiği iddiaları hep dillendirilir. Ancak maalesef söz konusu iddialar söylendiği ile kalır. Diğer taraftan, artık bu tür iş yerlerinin bir kısmı, sadece binaların altlarında değil, bina içlerinde ara katlarda da faaliyet gösteriyor. Bu işte “Nasıl olsa binada bir sürü kolon var. Bir ikisini kesmekle hiçbir şey olmaz.” anlayışının etkisi çok fazladır. Aslında evlerde yapılan tadilatlardan da insan şüphelenmeden edemiyor doğrusu. Bir sokaktan ya da caddeden geçerken mutlaka birkaç binanın önünde çuvallara doldurulmuş tadilat artıkları görürüz. İnsanlar evlerinde sık sık banyo, mutfak, tuvaletlerde değişiklikler yapıyor. Bu işler yapılırken zaman zaman mimari yapıda da değişiklik yapılarak duvarların yıkılıp odaların birleştirildiğini ya da salona katıldığını biliyoruz. İnşallah bu tadilatlar esnasında sadece taşıyıcı olmayan kısımlar kırılıyordur, taşıyıcı kolon ve kirişlere dokunulmuyordur. Maalesef binalar ayakta iken bu yapılan işler pek kontrol edilip, denetlenmiyor.

Bu kadar hayati bir konunun tekrar hatırlanması için illa bir felaket olması veya başka binaların çökmesi mi gerekiyor?

Binalarda kolon kesilip kesilmediğinin belirlenmesinde, bina sakinlerinin şikayet etmesini beklemek, açıkçası ipe un sermekten, topu taca atmaktan başka bir şey değildir. İnsanlar inşaat mühendisi değil ki bir dükkandaki kolonun ya da girişin ortadan kaldırıldığını anlayabilsinler. Kaldı ki, varsayalım bina sakinlerinden birisi bunu tespit etti. Günümüzde böyle bir olayı şikayet etmek hayli cesaret isteyen bir iş. Düzgün çalışan işyeri sahibi ve işletmecileri tenzih ediyorum. Ancak bu restoranları, kafeleri, eğlence mekanlarını, galerileri, kapalı otoparkları işletenlerin önemli bir kısmının, çevrede mafyavari davranışlarıyla tanındıkları ve çok güçlü oldukları algısını yarattıkları yadsınamaz bir gerçektir. Bu nedenle, doğal olarak çoğu vatandaş, bilse bile bu tür insanlarla muhatap olup başlarına iş açmamak için şikayet etmekten çekinebilir.

Halbuki bunların devlet eli ile tespitinin çok da zor olmayacağını, bunun incelenmesi için ilave yasal bir düzenlemeye de ihtiyaç olmadığını değerlendiriyorum. Prosedür gereğince müteahhitlerin, yaptıkları binalara iskan izni alabilmeleri için onaylı projelerini belediyelere vermek zorunda olduklarını biliyorum. Dolayısıyla belediyeler ve çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlükleri; arşivlerdeki bu onaylı projelerle birlikte, bir plan dahilinde inceleme başlatabilirler. Bu incelemeler öncelikle, altında veya bina içerisinde büyük mağaza, market, restoran, galeri, poliklinik, banka şubesi, kıraathane, kafe, eğlence mekanı, spor salonu, kapalı

otopark vs bulunan binalarda yapılmalı; kesilmiş, hasara uğratılmış kolon, giriş gibi taşıyıcı sistem olup olmadığı ivedilikle belirlenmelidir. Böyle bir incelemenin yapılması için illa binaların yıkılmasını beklemeye hiç gerek yok. Zaten bina yıkıldıktan sonra bunun tespiti neredeyse imkansız olduğu gibi kimseye bir yararı da dokunmuyor. Burada önemli olan, bunları yıkılmadan tespit edip gerekli önlemlerin alınması, sağlamlaştırma gerekiyorsa yaptırılması ve işin tüm mali/hukuki sorumluluğunun ilgililere yüklenmesi, ayrıca yapanlar hakkında caydırıcı yasal cezai işlem uygulanmasıdır.

Ayrıca bir binanın altına veya ara katlarına yukarıda saydığımız türde bir iş yeri açılacağı zaman, belediyelere işyeri açma ruhsat başvurusu yapıldığında; belediyelerce inşaat mühendisleri marifetiyle, söz konusu işyerinde, binanın onaylı projesi dışında tadilat yapıp yapılmadığının, yapıldıysa bunların uygun olup olmadığının mutlaka çok ciddi bir şekilde denetlenmesi ve denetleme sonrasında ruhsatın verilmesi büyük önem arz etmektedir.

Denilebilir ki, ülke genelinde böylesine geniş çaplı bir incelemeyi belediyeler ve Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlükleri hangi personel ile yapacak? Personel sayıları yeterli mi?

Hepimiz biliyoruz ki, ülkemizde halen işsiz olan ve iş bulma, mesleğini yapabilme umutlarını yitirmiş pek çok inşaat mühendisi mevcut olup, her yıl bunlara yeni binlercesi daha ekleniyor. Hatta muhtemeldir ki, bu işsiz inşaat mühendislerinden bir kısmı, kolonları kesilmiş o marketlerde kasiyer veya kafelerde, restoranlarda vale olarak çalışıyordur. Başlatılacak denetimle hem felaketlerin ve can kayıplarının önüne geçilmiş olacak, hem çok büyük bir maddi kayıp önlenecek hem de halen işsiz olan binlerce inşaat mühendisinin önemli bir kısmına istihdam sağlanabilecektir. Yani kısacası bir taşla birkaç kuş vurulmuş olacaktır. Burada şöyle bir soru da akla gelebilir: "Bu kadar inşaat mühendisi işe alınacak; peki söz konusu incelemeler tamamlanınca bu insanlar ne olacak; bunlara ne iş verilecek; incelemeler bitince boş mu oturacaklar?"

Hiç kimse merak etmesin. Bizdeki bu beton sevgisinin sonucu olarak ülkemizin hemen her yerinde büyük bir hızla inşaat faaliyetleri sürdükçe, yapılan binaların zemin katları dükkan oldukça bu incelemelerin sürekli devam etmesi gerekecektir. Ayrıca sorun tespit edilenlere uygulanacak sağlamlaştırılma işleminin kontrol ve denetimi de yapılacaktır. Diğer taraftan, bir yandan boş arsalarla hızla yeni binalar yapılırken, bir yandan da eski binalar yıkılıp yerlerine yeni binalar dikilmektedir. Yani kısacası, bu inşaat mühendisleri hiç boş kalmayacağı gibi, yenilerine de ihtiyaç olacaktır.

(NOT: Yazıda yer alan fotoğraflar internetten alınmıştır.)

Çocuklar yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine gönderebilirsiniz

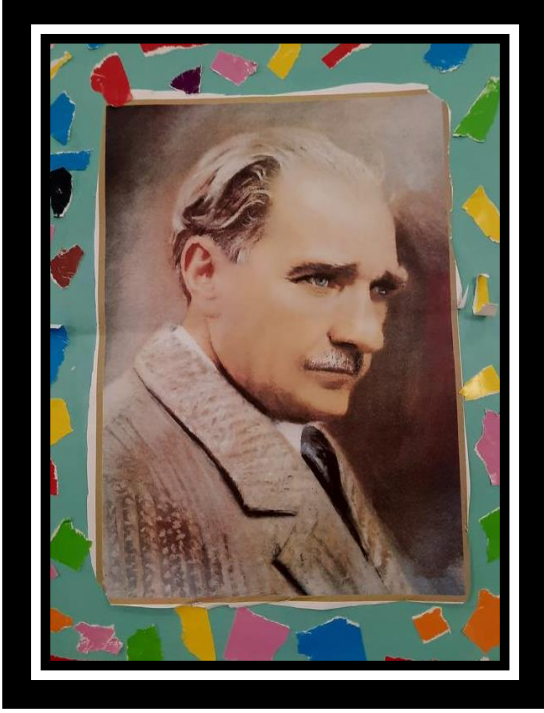
Pelin Cebbari
İşçi Blokları Mah. Hilal Apt.
(10 yaşında)

(Karakalem)

Arven Bülbül
Gökkuşığı Sitesi
- (8 yaşında)

23 Nisan
(Kuru boya)

Burçağ Ülper

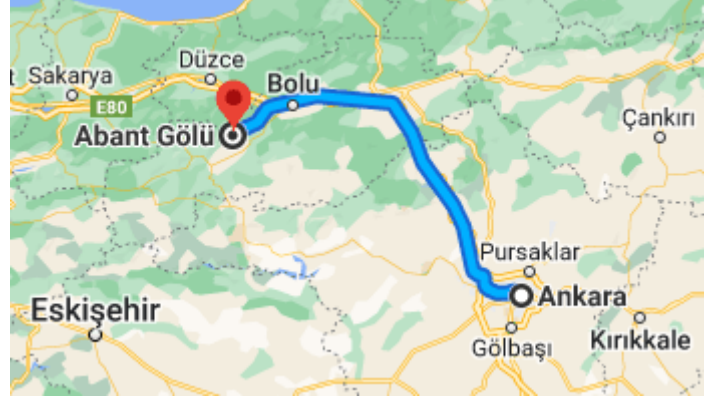
Asel Erpir

Gülce Aygar

Doğasına hayran olacağınız, dört mevsim de ayrı keyifli olan bu rotada komşularımızla, dostlarımızla gün doğumunda buluşuyoruz. Ankara'da yaşayanlar için muhteşem bir hafta sonu kaçış rotası olan **Bolu Abant ve Gölcük** için yola çıkıyoruz! Cenk yine çok heyecanlı, en öndeki yerini alıyor. Otizmin sosyal uyum sorunu olduğunu söyleyen uzmanlar bu gezilerin Cenk üzerindeki olumlu rolünü görseler bence tedavi seçeneklerine de alırlardı.

Abant Gölü, Mudurnu ilçesine bağlı olup, Bolu'nun 35 kilometre güneybatısında bulunan, yaklaşık 1350 metre yükseklikte ve alanı 125 hektarı bulan bir göldür. Suları tatlı olan gölün en derin yeri 18 metreymiş. İstanbul-Ankara arasındaki D-100 karayolunun 203. km'sinden ayrılan Ömerler köyü sapağından, 22 km'lik asfalt yolla ulaşılmakta. Taşkesti beldesi içinden ayrılan yolla, Abant'a ulaşmak mümkün. Nallıhan, Mudurnu üzerinden güneyden göl alanına da ulaşılabilir. Birkaç kere de oradan geçmişliğimiz var. Tavsiye ederim, harika manzaralar sunuyor bu yol.

Abant Gölü ve çevresi 9 Haziran 2022'de millî park olarak belirlenmiş, Abant Gölü Millî Parkı, Türkiye'nin 48.

millî parkı olmuş. Abant Gölü, Batı Karadeniz bölümü dağlarının ikinci sırasını oluşturan, Abant ve Keremali dağları üzerinde yer alıyor. Gölü, Abant Deresi'nin vadisinde oluşan bir heyelan oluşturmuş. Göl çevresinde 1400-1700 metrelere varan tepeler yer alıyormuş. Gölden çıkan fazla sular Abant Deresi ile Bolu Çayına dökülüyor. Göl birkaç kaynak suyu, devamlı olan akarsu ve özellikle de kar ve yağmur suları ile beslenmekte. Göl ve çevredeki 1196 hektarlık alan Tabiat Parkı olarak işletilmektedir. Göl derinliklerinin görülebileceği kadar duru. Yaban domuzu, tavşan, karaca, ayı, tilki, yaban ördeği, keklik ve yaban güvercini Tabiat Parkı'nda yaşayan yaban hayvanı olarak sayabileceklerimizden birkaçı. Gölden çıkan ve Abant Alabalığı olarak bilinen endemik balık, literatüre *Salmo trutta abanticus* olarak girmiş.

Göl çevresinde yayla olarak kullanılan açık alanlar olsa da, gür ormanlar çoğunlukta. Köknar, çam, meşe, kayın, gürge, kestane, yabancı meyve ağaçları zengin bir bitki örtüsü oluşturuyor. Göl kıyılarındaki sarı ve beyaz nilüferler su yüzeyini kapladığındaki nefis görüntü için Mayıs ayından sonra gelmeniz gerekiyor.

Yemyeşil bir doğa içinde huzur bulmak isteyenler **ilkbahar ve yaz** aylarında; yeşil renk paletine turuncu ve kırmızı tonları karıştırmak isteyenler **sonbaharda**; karların güneş ışığında eriyerek çam ağaçlarının dallarından süzülmesini izlemek isteyenler ve tabii ki **kış** aylarında kar ile buluşmak isteyenler de buraya gelmeli! Sınırları içerisine girdiğiniz andan itibaren huzur ve mutluluğu iliklerinize kadar hissedeceğiniz, herhangi bir kenarında saatlerce, hiçbir şey yapmadan manzara izleyebileceğiniz masalsı bir yer Abant. Temiz hava midemizi harekete geçirince bizi bekleyen Bolu'daki restoranımıza doğru ayrılıyoruz.

Kısa süreli yolculuk sonrası Bolu merkezdeyiz. Cenk sabırsız ve çok acıkmış olduğu için servis en hızlı haliyle ilk olarak ona yapılıyor. Otizmin bir özeliği de bu. Tam saatinde karnını doyurmalı yoksaaaaa 😊. Nefis bir sunumla midemize ödül verdikten sonra İzzet Baysal Caddesi'nde yürüyüş yapıyoruz. Pazar günü olmasına rağmen oldukça yoğun. Bolçı'den çikolata almadan dönmek yok. Abant'taki soğuk hava yerini güneşli havaya bırakmış. Kısa süreli yürüyüş sonrası Gölcük bizi bekliyor.

Bolu il merkezinden Gölcük Tabiat Parkı yaklaşık 13 km. uzaklıkta. Ulaşım için D100 karayolu üzerinde Kıbrısık, Seben kavşağından dönüş yapmanız gerekiyor. Denizden yaklaşık **1200 metre yükseklikte** olan göl aslında yapay bir göl. Olası bir orman yangınında kullanılmak üzere oluşturulmuş olan Gölcük Gölü ismini Gölcük Tabiat Parkından almakta. Aracın olmadığı ve bol oksijenin bulunduğu Gölcük Gölünde yapılacak en güzel etkinlik bu tabiat cennetinde yürüyüş yapmak. Emin olun yürümeyi bir etkinlik olarak görmeyen çoğu insan bile bu göl etrafında bu düşüncesinden vaz geçebilir. **1360 metre** olan göl etrafını tam tur dönebilirsiniz. Döşeme taşlardan yapılmış yürüyüş yolunu saran uzun ağaçlar ve göl manzarası ve doğanın muhteşem sesiyle yürüyüşün size iki tur yaptırma ihtimali bile var. Bu yürüyüş yolu Gölcük Üçgöl Yürüyüş Parkuru olarak adlandırılıyor. Mükemmel fotoğraflar sunabilen bir manzaraya sahip. Bu kez de yağmur bize eşlik ediyor. 10 kişi golf arabasıyla turluyoruz etrafını. Gölde en çok dikkat çeken yapı ise Devlet Konuk Evi. Sosyal medyada efsane fotoğraflara sahne olan konuk evine giriş yasak. Orman Bakanlığına bağlı olan bir nevi özel misafirhane. Bu misafirhanede üst düzey devlet yöneticileri konaklayabiliyormuş. Bilemedim, orada kalmak mı, yoksa ona dışardan bakmak mı daha güzel?

Bence iki sorun var Gölcük'te. Birincisi taş parkeden yapılmış yürüyüş yolu keşke ormana yakışır stabilize yol olsaydı, diğeri ise gölün kısmen kirliliği. Sonuçta yapay göl, yani bir akış yok. Haliyle de zamanla kirlenmesi normal gibi. Bu arada çevre gerçekten çok temiz. Ya insanlar çok bilinçli ya da görevliler bu konuda çok titiz. Doğada ıslanmak bence çok güzel. Yaşadığınızı hissettiriyor. Ama biraz fazla ıslandık sanırım. Soba başı ıhlamur içmek iyi geldi.

Biz oksijen ve mutluluk dolu üç mevsimi bir arada yaşadığımız bir gün geçirdik. Siz de kendinizi bu cennete atmak istemez misiniz?

Yüreğinizin götüreceği yeri lütfen ertelemeyin. Otizme inat, Cenk ile bir başka rotada görüşmek üzere. Sağlıcakla kalın.

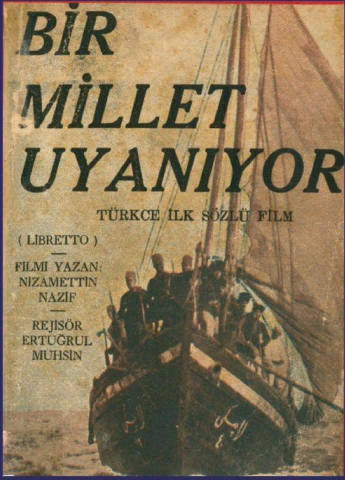
Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

ÇİĞDEMİM SİNEMA TOPLULUĞU

BİR MİLLET UYANIYOR

Yönetmen: MUHSİN ERTUĞRUL

26 NİSAN
çarşamba
Saat: 20:00

Yer: Çankaya Belediyesi, Çiğdem
Hasan Ali Yücel Çankaya Evi,
İsmail Hakkı Tonguç Etkinlik Salonu

**LÜTFEN MAHALLE İÇERİSİNDE ARAÇ KULLANIRKEN HIZ
YAPMAYALIM!**

Yazım kurallarında en çok karıştırılan / hata yapılan konulardan biri olan “de, da ve ki” ekleri / bağlaçlarıyla ilgili küçük testlerimize devam ediyoruz. Yazım bilginizi kontrol etmek ister misiniz? Doğru yanıtları dergimizin sonndan bir önceki sayfasında bulabilirsiniz.

Soru 1: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. Çiçekleride suladı.
- b. Bu dünya sana da bana da kalmaz.
- c. Bugün okulda eğlence var.
- d. Pazardan sepet de almış.

Soru 2: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yoktur?

- a. Karadeniz de gemilerin mi battı?
- b. Gemiler de talim var.
- c. Hastalık da ve sağlık da birlikte olalım.
- d. Eğitimsizim ama para bende.

Soru 3: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. On soruyu doğru yanıtlayınca belge de veriyorlar.
- b. Bilene kolay da bilmeyen için çok zor.
- c. Kendi dilini yazamayanda var.
- d. Ben hamburger ya da tost yerim

Soru 4: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yoktur?

- a. Bu kitabı okusam anlar mıyımki?
- b. Baban bir şey demezki sevinir.
- c. Kaldı ki, sizler bu ülkenin geleceğisiniz.
- d. Şair diyorki, bir bildiği var bu çocukların.

Soru 5: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. Şaşkınlıkla yandaki odaya yöneldi.
- b. Bir şey biliyorki konuşuyor
- c. Mutfaktaki değişikliği hemen fark etti.
- d. Çantasındaki kitabı çıkarıp okumaya başladı.

Doğru yanıtları dergimizin 43. sayfasında bulabilirsiniz.

KURALLARIN SU İÇİN ÖNEMİ

(Neva Yurt – Işık Apt. / 12 yaşında)

Hepimiz biliyoruz ki su bizim yaşam kaynağımız. Suyumuzu kaybetmemek için bazı durum ve kuralları bilmeliyiz. Bu kuralların bizi kuraklıktan ve olumsuz şartlardan koruyacağını biliyoruz. Bu yüzden bu kurallara uymalı ve çevremizdekilere öğretmeliyiz.

Su kirliliğinin nedenlerinden azıcık bahsedelim.

Başlıca neden olarak fabrika atıkları aklımıza gelir. Bazı fabrikalarda varillerde biriktirilen maddeler nehirlere, denizlere atılıp suyu kirletmekte ve sudaki canlılara zarar vermektedir. Ayrıca insanoğlunun da suyu kirlettiğini görüyoruz. İnsanların konutlarında lavabolara atıkları yağlar, deterjan vb kimyasal maddeler suları kirletmektedir.

Bizler yapılan bu yanlışların kademe kademe düzeltilmesi ve yanlışın doğru yapılmasını sağlamalıyız. Örneğin fabrikalara filtre takılması için belediye ve bakanlıklara dilekçe yazılabilir.

Kurallar uygulanırsa su temiz olur. Bizler kurallara uyalım, dünyayı güzelleştirelim.

SU KİRLİLİĞİ VE SU KİTLİĞİ

(Kavin Yurt – Işık Apt. / 12 yaşında)

Su hayatımız için gerekli bir etkidir. Ülkemiz su kıtlığı çeken ülkeler arasındadır. Ben büyükşehirde yaşadığım için suya ulaşımım rahat oluyor. Fakat her yer böyle değil. Suyun hiç olmadığı bazı köyler ırak olmalarına rağmen ülkemizin sınırları içerisindedir. Sadece suya ulaşmak değil, temiz suya ulaşmak çok önemlidir. İşte bu durumu yansıtan grafikler ülkemizin çok da iyi bir durumda olmadığını gösteriyor.

Bu sorunu çözmek için su kirliliğini engelleme çalışmalarına başlamalıyız. Eğer herkes çalışmaya başlarsa kademe kademe bu soruna çözüm bulmamız fazla sürmez. Gelecek zamanlarda su kalmaması ihtimaline karşı filtreler sayesinde temizlediğimiz suları depolayabiliriz. Bu sayede hem daha fazla hem de temiz suya ulaşabiliriz.

BEN BİR SU DAMLASIYDIM

(Arven Bülbül - Gökkuşluğu Sitesi / 8 yaşında)

Yaşadığım kaynakta çok sıkılıyordum. Buradan kaçmanın yolunu bulmalıyım. Derken bir delik gözüme takıldı. Sessizce delikten geçtim.

Kendimi bir şelalede buldum. Bir sürü hayvanla arkadaş oldum. Arkadaşlarım; Bay Geyik, Bayan Tavşan, Zıpır Kurbağa ve Aşırı Sincap.

Ne diyordum... Yolda gezerken Aşırı Sincap kıydan seslendi. "Dikkat et!". Ama ben duymadım. Meğerse orada bir kaya varmış ve ben ona tosladım!. Uçtum uçtum ve bir göle düştüm. Sonra akıntıya kapılıp bir denize vardım. Orada hiç sıkılmadan özgürce yaşadım.

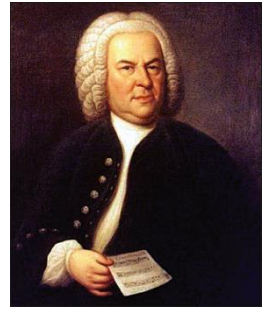

Sayın Sami Eren'in "Resim Sanatında J.S. Bach'a Saygı" başlıklı yazısını her zamanki gibi ilgiyle okudum (<https://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/sami-eren/resim-sanatinda-j-s-bach-a-saygi/2932/> Erişim: 25.2023) Serde Göz Doktorluğu olunca Bach'ın göz hastalığından söz etmeden duramadım. Esasen Eren'in "Bach'ın 25 Numaralı Kantatı ve Tıp" başlıklı yazısını okuduğumda da elim kıpırdamıştı ama kısmet resim sanatınaymış (<https://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/sami-eren/bachin-25-numarali-kantati-ve-tip/2694/> Erişim: 19.1.2022). Bir bakıma bana Bach'ı yazdıran deprem sarsıntısıdır da; yaşamını, yakınlarını, sağlığını, evini, işini, günlük sıradan sorunlarını ve umudunu yitirenlerle hiçbir işe yarayamama duygusu edinen bizler... Ne de olsa **Johann Sebastian Bach**'ın (1685-1750) tüm zamanların en büyük bestecilerinden biri olarak sayılmasının nedeni insanlığa dair tüm deneyim ve duyguları bestelerinde ifade edebilmiş ve dinleyenlere de hissettirebilmiş olmasıdır.

Bach'ın yaşamı hakkında yazılmış en değerli iki biyografiden ilki öğrencisi Friedrich Agricola ile bestecinin büyük oğlu Carl Philipp Emanuel'in beraber yazdığı "Nekrolog auf Johann Sebastian Bach" (Johann Sebastian Bach'ın Ölümü, 1754) adlı kitap, diğeri ise Johann Nikolaus Forkel'in kaleme aldığı "Ueber Johann Sebastian Bachs Leben, Kunst und Kunstwerke" (Johann Sebastian Bach'ın Yaşamı, Sanatı ve Sanat Eserleri Üzerine, 1802) adlı kitaptır. Bu biyografilere göre uzağa gözlerini kısarık bakan ama bunun dışında görme sorunu olmayan Bach bugünkü bilgilerin ışığında muhtemelen düşük dereceli miyoptu. (Resim 1a, Resim 1b. Bach. Ressam: Elias Gottlob Haussmann, 1748).

Resim 1b

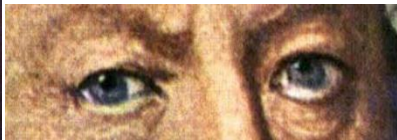

Resim 1a

İlerleyen zamanlarda, görüşü çok zayıflayan Bach'a katarakt teşhisi konulmuş, arkadaşlarının ısrarıyla gözlerini ameliyat ettirmeye karar vermiş. 1750'de Leipzig'de bulunan gezgin İngiliz göz doktoru "Şövalye" lakaplı **John Taylor** tarafından bir ay arayla iki gözüne ameliyat yapılmış. Ancak ne yazık ki başarılı geçmeyen ameliyatların sonucunda önce gözlerinde ağırlı ciddi iltihap ve iltihaba bağlı diğer sorunlar gelişmiş (Resim 2a, Resim 2b. Bach. Ressamı bilinmiyor, 1750?). Ardından da görmesini kaybetmiş.

Resim 2a

Resim 2b

Ameliyatlardan kısa bir süre sonra da muhtemelen göz iltihabının vücuduna yayılması sonucu felç geçirerek 65 yaşında yaşamını yitirmiş. 1750 yılında yazılmış besteleri olmasına karşın bunları ameliyatlardan sonra göz sorunlarıyla uğraşırken de mi yaptığını eser kütüklerinden anlamak mümkün değil.

O çağda katarakt ameliyatı bulanıklaşmış olan göz merceğinin çıkarılması yerine gözün içine itilmesi yöntemiyle yapılmaktaydı (Resim 3. 18.yüzyılda katarakt ameliyatı yapılışı. Ressam: Lorenz Heister, 1718). Bu yöntemde göz merceği normalde ince zarla kaplı bir kesenin içindeyken, gözün içine sokulan eğri uçlu kanca gibi bir iğneyle içeri doğru itilerek kesenin yerinden ayrılması ve gözün içindeki boşluğa düşmesi sağlanırdı. Ancak eğer bu sırada merceğin kesenin zarı yırtılırsa ki bu sık olabilen bir durumdu, ortaya çıkan proteinlerle daha önce hiç karşılaşmamış ve onları yabancı cisim olarak kabul eden bağışıklık sistemi derhal savaş durumuna geçer ve göz de savaş alanına döner, işlem görmenin kaybıyla sonuçlanırdı. Tabii o çağlarda henüz mikrop nedir bilinmediğinden, dolayısıyla da antibiyotikler geliştirilmemiş olduğundan sonrasında tedavisi ilkel yöntemlerle yapılırdı. Öyle gözüküyor ki John Taylor'ın Bach'a uyguladığı işlemle Bach'ın

gözlerinde de olumsuz sonuç meydana gelmiş, ardından da tüm vücuduna yayılan iltihap ölümüne yol açmış. Dahası Taylor mutat davranışı olduğu üzere işlem sonrasında sırta kadem basmış.

“Şövalye” John Taylor

İngiltere doğumlu, “Şövalye” lakaplı John Taylor (1703-1772?), İngiltere, Hollanda ve Fransa'da cerrahi eğitimi almış olan gezici bir (hekim değil) uygulamacıydı (Resim 4. John Taylor). Çalışma hayatını her tarafı göz resimleri ve “*qui da videre dat vivere*” (görmek hayat vermektir) sözleriyle boyanmış süslü bir arabayla dolaşarak geçirmişti. Böylesine etkileyici reklamla insanları inandırdığı arabasıyla tüm Avrupa'yı, hatta Rusya ve İran'ı da dolaşıp çok sayıda kişiye ameliyatlar (!) yapmıştı. Taylor'un her ne kadar katarakt, şaşılık, kornea hastalıkları başta olmak üzere göz hastalıkları alanında “kendinden menkul” bilgili olduğu ve bilimsel yayınlar yaptığı söylentisi varsa da günlük pratikte gerçek bir şarlatan olduğu konusunda tıp çevreleri hemfikirdir. Yaptığı işlemlerden sonra gözü kapatıp uzun bir süre hiç açılmamasını istemesi mikroplu bandajın göze yakın durarak enfeksiyon oluşturma riskini artırmıştı. Hastalar bir süre sonra bandajı açtığındaysa

Resim 4

Taylor çoktan yeni kurbanları ameliyat etmek için bir sonraki kasabaya doğru yola çıkıp izini kaybettirmiş olurdu. Örneğin İsviçre'de yüzlerce hastayı kör ederek arkasında bırakmıştı ve bunu kendisi de itiraf etmişti. Çoğu zaman, bu müdahaleler için hastanın servetine bağlı olarak fahiş meblağlarda para talep ederdi. Nakit ödeyemeyenlerden ise altın saat gibi değerli eşyaları da kabul ediyordu. Talihin garip bir tesadüfü olarak John Taylor 1751'de **G. F. Haendel**'in gözlerine de aynı işlemleri uygulayarak onun da kör olmasına yol açmıştı.

Demek o zamanlarda da liyakati olmayan, sorumluluk almayıp ortamdaki kaçan, insanları mağdur duruma düşüren kerameti kendinden menkul kişilere “Şövalye” deniyormuş!

Kaynaklar

- (1). Zegers RHC: The Eyes of Johann Sebastian Bach. Arch Ophthalmol 123(10):1427-30, 2005
- (2). Tarkkanen A: Blindness of Johann Sebastian Bach. Acta Ophthalmol 91(2):191-2, 2013
- (3). Gryzbowski A: John Taylor and Johann Sebastian Bach - More information still needed. Acta Ophthalmol 91(3):e250-2, 2013
- (4). Towe TN: The Face of Bach. <https://www.bach-cantatas.com/thefaceofbach/08w828.htm> Erişim: 17.2.2023

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ...

ÇİĞDEM ANADOLU LİSESİ
YAZAR

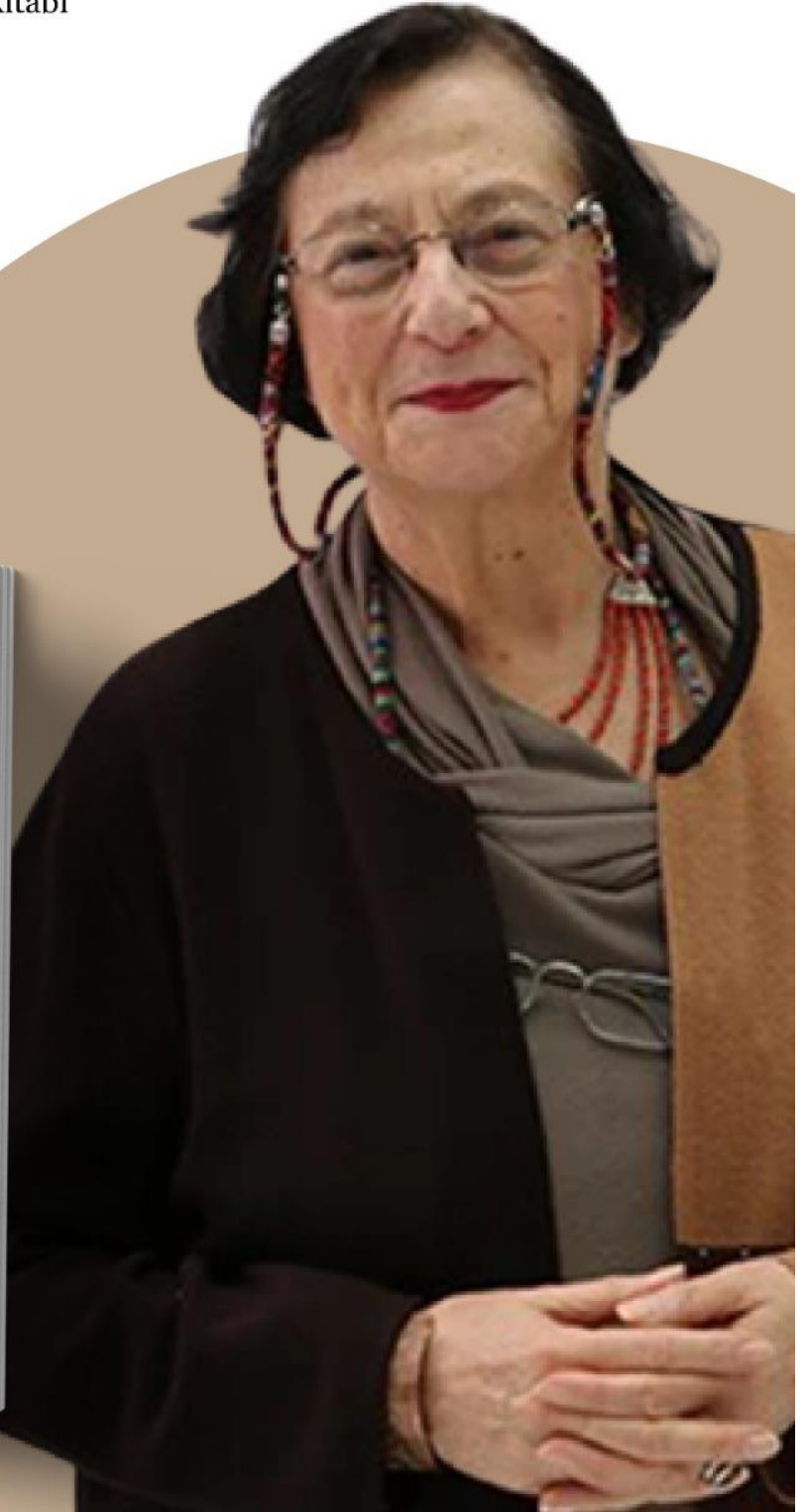
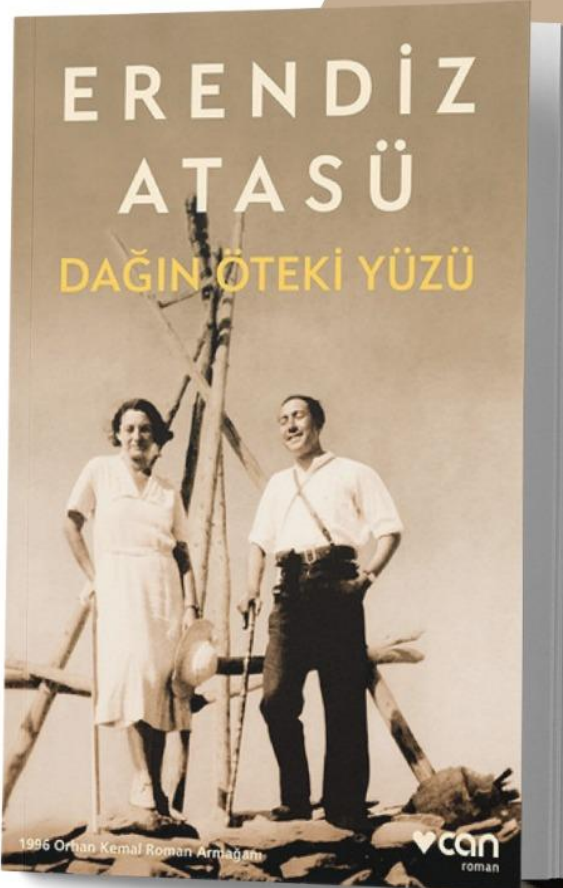
ERENDİZ ATASÜ'YÜ AĞIRLIYOR

Ankaralı yazarımız Erendiz Atasü ile 1996
Orhan Kemal Roman Ödülü'nü almış kitabı
Dağın Öteki Yüzü'nü konuşacağız.

25.04.2023

Çiğdem Anadolu Lisesi
Konferans Salonu

11:00

Son günlerde deprem konusu güncel oldu. Her uzman bir şeyler yazıyor ve beyan ediyor. Naci Görür hocanın İstanbul için çözüm önerilerinin dikkate alınması gerekli. Yoksa büyük felaketin daha büyüğü olacağı benziyor.

MTA Zonguldak bölgesinde çalışıyordum. Kuzey Anadolu fayının batı kısmı kısmen kırılmıştı ve 17 Ağustos sabah 03.02’da 7,4 büyüklüğünde bir deprem olmuştu. Gölcük Kavaklı sahili ve Donanma Komutanlığı yerle bir olmuştu. 2,70 metrelik bir tsunami olmuş, zemin sıvılaşması daha kolay olmuştu. O yılları hatırlamak için Vikipedi sayfasından kısa bir hatırlatmayı okuyalım:

“17 Ağustos depremi tüm Marmara Bölgesi’nde, Ankara’dan İzmir’e kadar geniş bir alanda hissedildi. Resmî raporlara göre 17.480 ölüm, 23.781 yaralanma oldu, 505 kişi sakat kaldı. 285.211 ev, 42.902 işyeri hasar gördü. 2010 yılında yayımlanan Meclis araştırması raporuna göre 18.373 kişi öldü. 48 bin 901 kişi ise yaralandı.

Yaklaşık 16.000.000 insan, depremden değişik düzeylerde etkilenmiştir. Bu nedenle Türkiye’nin yakın tarihini derinden etkileyen en önemli olaylardan biridir. Deprem gerek büyüklük, gerek etkilediği alanın genişliği gerek sebep olduğu maddi kayıplar açısından son yüzyılın en büyük depremlerinden biridir. Depremin Türkiye’nin önemli bir sanayi bölgesi olan Marmara Bölgesi’nde meydana gelmiş ve çok geniş bir coğrafyayı etkilemiş olması, ülkede büyük sıkıntılara neden olmuştur.”

MTA Bölge Müdürü Orhan Küskü’den Donanma Komutanlığınca sondaj yapılması istenmiş, Donanma Komutanı Kurmay Deniz Albay masasında birçok tayin dilekçesi birikmişti. “Bunun sonu ne olacak?” deyip komutanlık sınırları içindeki güney kısım lojmanlarının zemininin sağlam olduğunu iddia etmesi üzerine biz de görev emri alıp Gölcük’e hareket ettik.

Sondaj makinesi de geldi. Bahsi geçen lojmanların arasına kuruldu. Çalışmalara başlandı. Bu lojman inşaatlarını “Ceylan İnşaat” yapmış. İlk dört metre karot örnekleri sağlam geldi. Zemin sağlam dedik herhalde. Fakat sonradan örnek gelmedi, karot alıcı karotiyer boş çıkmaya başladı. Sağlam dediysek kum zeminin üzerine toprak dökülüp sıkıştırılmış. Kuyu ağzından kuyu içine ayna tuttum ve bir baktım ki, sırf ıslak kum. Yani zemin kötüydü. Buradaki evler aralıklı yapıldığı için birbirine çarpmayarak yıkılmamışlar, gemi gibi sallanmışlar. Evlerden bize sürekli çay geliyordu. Durumu merak edenler sondaja geliyorlardı. Ben de ilk dört metrelik karotu gösteriyordum. Benim ağzımdan sağlam olduğunu duymak istiyorlardı.

Astsubay Orduevi’nde kalıyorduk. Subay orduevi yıkılmıştı. 12 Kasım Düzce depreminde o da yıkılmış. Yanındaki kapalı yüzme havuzu da yıkılmış. Kavaklı sahilinde enkaz kaldırma devam ettiği için her taraf toz içindeydi. Eve telefon etmek için Kavaklı sahiline gidiyordum. Telefon görüşmeleri ücretsizdi. Sondaj devam ederken dayımın oğlu Cem Şafak geldi. Arabasıyla yıkılan evinin olduğu yere gittik. Değirmendere sahili tamamen yıkılmıştı. Karamürsel’de oturan rahmetli dayımın kızı Leyla ve eşi Nusret’i ziyaret ettim. Karamürsel’de askeri lojmanlarda oturuyorlardı ve evin içinde kırılmadık eşya kalmamış.

Bu arada MTA ekibi çalışmaya devam ediyorduk. Jeoloji Dairesi Tektonik servisinden Erdal Herece ve Jeomorfolog Kamil Bey sürekli araziye çıkıp gece geç geliyorlardı. Niye doğu yönüne doğru çalıştıklarını sordum. Bundan sonra Düzce tarafında deprem bekliyoruz dediler. Gerçekten iki ay sonra Düzce depremi oldu. Jeofizik ekibi de çalışmalara devam ediyordu. Elektrik logu alıyorlar ve bu bilgileri değerlendiriyorlardı. Bu ekibin başında Hüdayi Bey vardı, birkaç sene sonra rahmetli oldu. Onunla bir odada kalıyorduk. Zemin etüdü için Zafer Bey ve Fatih Bey geldiler, herhangi bir işlem yapamayacaklarını, zemin sıvılaşmasının aşırı derecede olduğunu belirttiler. Sismik test cihazı MTA’da olmadığı için Isparta Üniversitesi Mühendislik Fakültesinden Prof. Sezai Hoca ve yanındaki iki asistan bu testleri yaptılar. Hoca çok tecrübeli olduğu için ve Afyon Dinar deprem raporunu da yazdığından kendisinden çok faydalandık. Hoca Trakyalı ama Eğirdir’de yazlık almış orada yaşıyor. Akşamları Hoca ve Erdal Beyin bilgilerinden çok yararlandık. Bu çalışmalarını tamamladık. 12 Kasım depremine Zonguldak’ta bilirkişi olarak gittiğim Gelik civarındaki bir kaçak ocağı kontrol ederken yakalandım, fakat pek hissetmedim desem yalan olmaz.

6 Şubat'ta tüm ülkeyi sarsan büyük felaketler hakkında çok şey yazıldı. Çığdemim Derneği'mizin her iyilikte ve kötülükte nasıl tek yumruk olduğunu ve nasıl güzel bir dayanışma örneği sergilediğini hepimiz biliyoruz. Ben ise bu defa "her yaştaki" ODTÜ'lü gençlerin dayanışmasını anlatmak istiyorum size.

Oğlum, ODTÜ Mezunları Derneği'nin Vişnelik tesisine her gün desteğe gidiyor ve gece yarısına kadar yardım ediyordu. Bana da anlatıyordu ama gözlerimle görünce, anlattıklarının üzerimdeki etkisi daha da arttı. Aşağıda, bu dayanışmaya tanıklık ettiğim günlerden birinde kaleme aldığım satırlarımı paylaşıyorum.

Bugün Doruk'la ODTÜ Mezunları Derneği'nin deprem bölgesi için duyurduğu acil ihtiyaç listesine azıcık da olsa katkı sağlayacak bir alışveriş yaptık ve ben de Vişnelik'e teslim etmek üzere yola çıktım.

İlk olarak tesisin TIRlar ve konteynırlar doğru çıkarken köşede Adonis Evleri yazısının ettim. Önünde ısınmak pankarttaki yazının

yakınında, anayol üzerinde sıra sıra dizilmiş gördüm. Daha sonra Vişnelik'in otoparkına (hani sağa dönünce tesise doğru gittiğimiz köşe) hemen altında büyük bir pankart olduğunu fark için varil içinde ateş yakmış üç genç olduğu için sadece bir cümlesini okuyabildim:

DAYANIŞMA YAŞATIR!

Sağa dönüp Vişnelik'in verilmeyen demir kapıdan

döner kapıya doğru ilerlerken bir yandan da koordinasyonun güzelliğini inceliyordum. Her şey tıkır tıkır işliyordu. Onca kalabalığa karşın, herhangi bir kargaşa / karmaşa yoktu. O kadar iyi organize olmuşlar ki, etkilenmemek elde değil.

Birbirinden güzel gençlerden oluşan iki uzun sıra vardı. Bir sıra, otoparktaki malzeme getiren araçlardan tesise doğru uzanmıştı. Gelen malzeme, gençler tarafından elden ele binaya taşınıyor ve tasnif edilmek üzere tesis içinde görevlendirilen gönüllülere iletiliyordu.

Diğer sıra ise tesis içinden, bahçeye girmesine izin verilmiş TIR'a doğru uzanıyordu ve bina içinde tasnif edilip kapatılmış koliler yine elden ele taşınarak TIR'ın içine konuyordu.

Söz konusu sıralardaki gençleri gülümseyen bir yüz ve sevgi dolu bir yürekle incelerken, yanı başımda yumuşacık bir ses duydum: "Yardım edebilir miyim hocam?" Başımı çevirdiğimde masmavi denizler gibi bir çift

gülen gözle karşılaştım. Aramızda geçen kısacık bir konuşmadan sonra elimdeki poşetleri bu okyanus yürekli kadın öğrenciye verdim ve gözlerim dolu dolu, sesim titreyerek “O kadar güzel bir şey yapıyorsunuz ki... İyi ki varsınız” dedim. Yetmedi, bir de öğrenciye sarıldım. O da bana sarıldı ve “Size bir çay ikram edelim mi?” diye sordu kibarca.

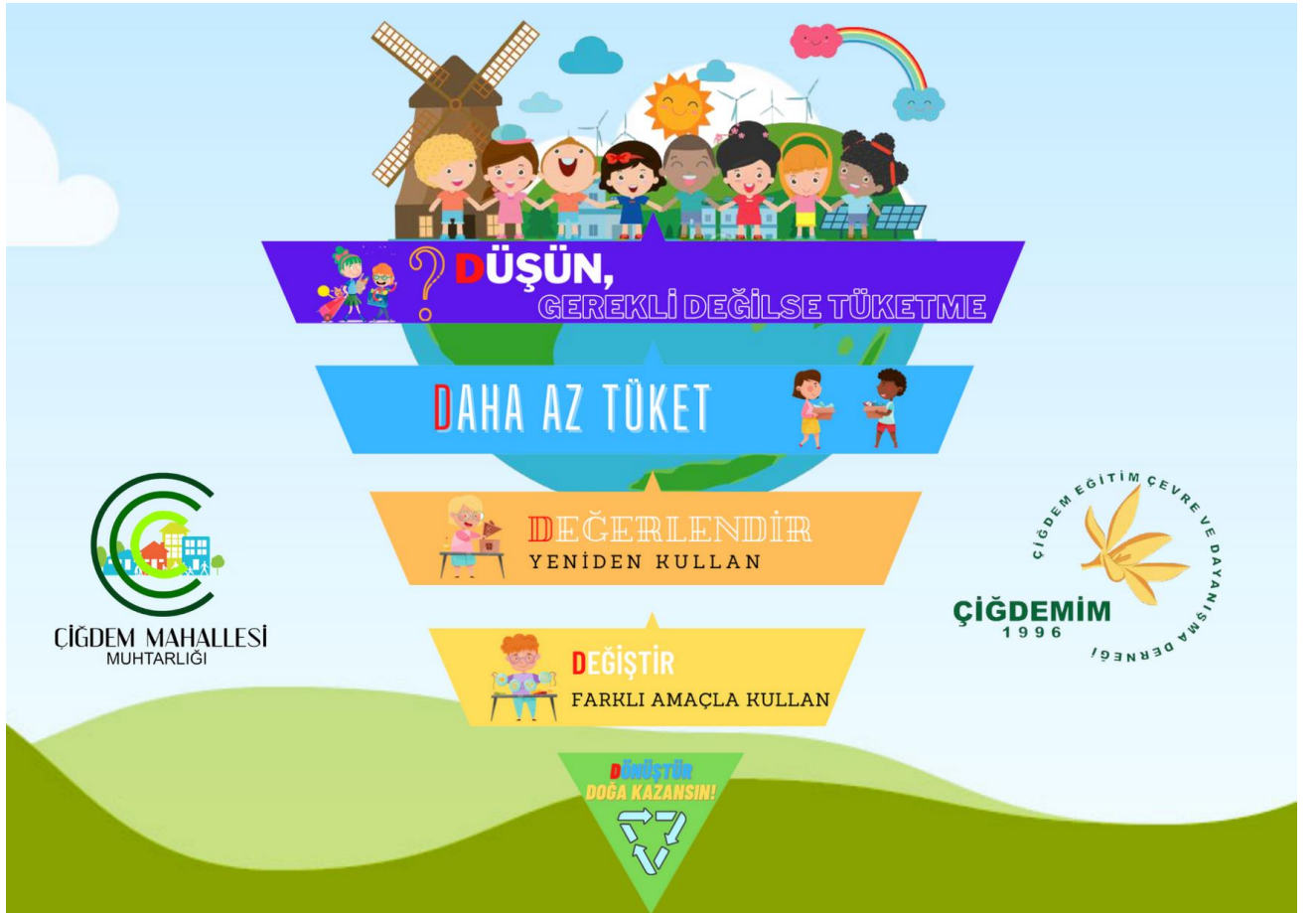
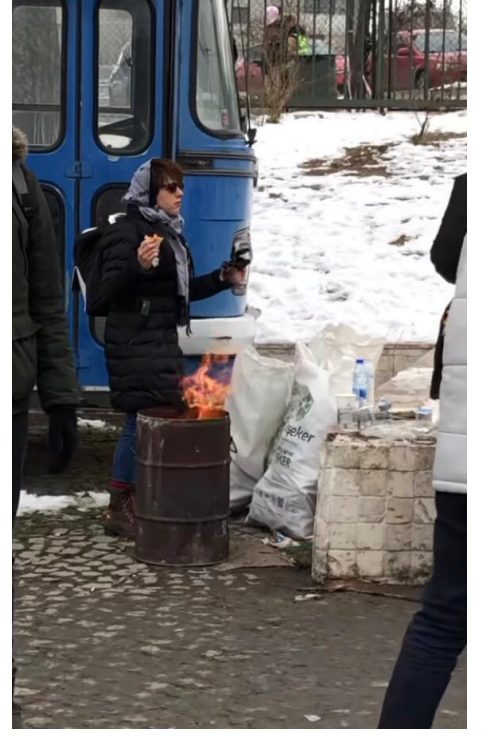
Bunca telaş ve acı olmasa, o çayı keyifle içerdim. Teşekkür ederek tesisten ayrıldım. Demir kapıdan geçerken üzerlerinde sarı ve turuncu formalar olan gençleri gördüm ve merak ettim. Sarı formalılar kısa bir mola için dışarı çıkmışlar. Normalde tesis içinde malzeme tasnifini yönetiyorlarmış. Turuncu formalılar ise Vişnelik’e gelen araç trafiğini yönetiyorlardı.

Ve ben bir kez daha koordinasyonun güzelliğine hayran kaldım.

Bir yandan dayanışma ve yardımlaşmanın en saf ve en güzel örneğini sergileyen gençlerin yanından ayrılmak istemezken, öte yandan işlerine engel olmamak için hızla Vişnelik’ten ayrılmam gerektiğinin bilincindeydim.

Başta gördüğüm, “Dayanışma Yaşatır” yazısının olduğu pankartın önündeki gençlerin yanına gittim. Dev gibi iki erkek, bir de kadın öğrenci vardı. Sorduklarında benim de çok eski mezunlardan olduğumu belirttiğim güzel bir sohbetin sonunda sırayla üç gençle birbirimize sarıldık ve ben, titreyen, dalgalanan sesimle “İyi ki varsınız, yaşlanınca insan kolay ağlıyor galiba” dedim. Başımı kaldırıp baktığımda üç gencin de, “Hocam ağlamanın yaşla ilgisi yok” diye mırıldanarak ağladıklarını gördüm.

Sizi seviyorum gençler. Sizi çok seviyorum!

Derneğimizin müze gezileri kapsamında bu ay komşularımızla 40. müze gezimizi gerçekleştirdik. Gezimize ilk olarak Ankara Kalesi'nde, Kale Kapısı sokakta bulunan ve açılışı 2021 yılında Rusya Ankara Büyükelçisi, Altındağ Belediye Başkanı ve Gelibolu Belediye Başkanı'nın birlikte yaptığı Türk-Rus Dostluk Evi Müzesi ile başladık. Müze, Türk Rus ilişkileri, Ankara ve Gelibolu hatıralarının 100. yıldönümünde açılmış, Sovyet döneminde yetişen sanatçıların eserleri ve Cumhuriyet tarihi içerisinde gelişen diplomatik ilişkilere bağlı fotoğraflarla, Rus kültürünü yansıtan objeler, biblolar, örtüler, halılar, kilimler, mobilyalarla rengarenk bir görünümde olup, özellikle renkli kapıları görülmeye değerdi. Müze, yan yana bulunan ve içten birleştirilmiş iki konaktan oluşmakta. Görevli eşliğinde tüm odalarını gezdikten sonra terasına çıkıp Ankara'yı seyretmek de harikaydı.

Ankara Kalesi'nin içindeki sokaklarda yaklaşık 1 saat gezip alışveriş yaptıktan sonra açılışı 2022 yılında yapılan, Hacettepe Mahallesi hamam arkasında bulunan Hacı Bayram Veli Müzesi'ne geçtik. Müze açıldığı günden beri çok yoğun ziyaretçi akınına uğramış. Bizi Müzenin kapısında karşılayan görevli rehber eşliğinde müzeyi gezmeye başladık. Hacı Bayram Veli'nin 14-15. yüzyıllarda, yaşadığı dönemde Ankara'da gönülleri fethettiğini, yaşadığı dönemde insanlara alçak gönüllü, hoşgörülü ve çalışkan olmayı, sürekli üretmeyi ve paylaşmayı, Ahilik Kültürünü aşıladığını ve Tasavvuf anlayışı, ekolü ve yaşam felsefesi ile yaşadığını görüyor ve müzede adeta zamanda yolculuk yapıyoruz. Hacı

Bayram Veli'ye ait tüm özel eşyalar, koleksiyonlar daha önce Etnografya Müzesi'nde muhafaza edilirken, buradan alınarak Kültür Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü tarafından bakımları yapılarak müzede sergilenmeye başlanmış. 500 metrekare bir alanı kaplayan müze dört bölümden oluşmakta. Bunlar Ankara Salonu, Ahilik Salonu, Hacı Bayram Veli Salonu ve Bayramlık Salonu olup, her salonda özel eşyalar hikayeleri ile sergilenmektedir. Rehberimizin harika anlatımıyla ve büyük hayranlıkla gezdiğimiz müzeden huzur içinde ayrılarak gezimizi sonlandırdık.

Yeni müze gezilerimize Nisan ayında da devam edeceğiz.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

ÇİĞDEMİM OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ'NDEN 100.YILA MERHABA

Cumhuriyetin 100. Yılında
Milli Mücadele ve Cumhuriyet
Kitapları Bölümü **açılışı** ve **söyleşi**

08 Nisan 2023
Cumartesi
Saat: 15:00

CEMİL TURAN - FEYYAZ ÖZER - VECDİ SEVİĞ

"Sadece kendimizi kontrol edebiliriz, başka
hiçbir şeyi değil. Başka insanların
davranışlarını değiştiremeyiz, sadece kendi
tepkilerimizi kontrol edebiliriz."

—Epiktetos

Öğle güneşinin sıcaklığı, değil camdan pencereden, duvarlardan bile içeri girmekte ısrarcıydı. Sanki kışın ısıtamamanın burukluğunu, sorumluluğunu yerine getirememenin utancını yaşıyormuş gibi büyük bir coşkuyla, hatta ısrarla işini yapması bizim için ne büyük bir şansmış. "Öff... Ne bu sıcaklık! Terlemekten vücudumda su kalmadı" derken telefona gelen mesaj dikkatimi çekti. "Yapma" diyordu. "Şikâyet etme" diyordu. "Beni bekleyen o kadar çok varlık var ki. İnan hepsi de bu sistemi var etmek için çabılıyor." Allah etmeye, güneş bu şikâyetlerini duysa da bizi kucaklamadan vazgeçse halimiz nice olur? Çok mu terledin, bir gölge bul... Çok mu terledin su iç. Çok mu terledin gir bir dereye serinle...

çözüm önerisi. Seç beğen al.

Tabii ya... Sorun insanoğlu olmamızda. İnsankızı olabilseydik şikâyete gerek kalmayacaktı...

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLLETMESİN

ATIK İLAÇ

ÇÖPE DEĞİL

ÇEVRECİ ECZANEYE

Artık ihtiyacınız olmayan veya son kullanım tarihi geçmiş ilaçlarınızı çöpe atmayıp aşağıdaki eczaneye teslim edebilirsiniz.

YENİ GÖKKUŞAĞI ECZANESİ – Atrium İş Merkezi

Roman sisli bir İstanbul sabahında iptal edilen vapur seferlerinin yeniden başlaması ile insanların telaş içinde itişerek bir yerlere yetişme çabalarını izleyen Musa karakteriyle başlıyor.

“Benim ne geç kaldığım bir işim var, ne de bir telaşım. Vapur iskelesinin yanındaki taşlığa çömelmiş karşı kıyıya o görkemli saraya bakıyorum, yanımdan geçen insanlar saatlerine bakıyor. Ben o sarayın bir zamanlar birilerinin evi olduğunu düşünüyorum. Ben doğumu ve ölümü düşünüyorum, onlar hayatta kalmanın yolunu. Benim aklımda olanlar ve olmayanlar onların aklında olacaklar ve olmamışlar. Ben hep şimdiki zamandayım onlar hep gelecek zamanda.”

“Bu noktada daha önce çömelmiş, vapurlara, karşı kıyıya, saraya, köprüye, camilere, martılara ve deniz analarına bakarak tuhaf şeyler düşünmüş, dilenmiş, kendini acındırmış, dünyayı umursamamış, herkesin utandığı şeylerden utanmamış, herkesin yaşadığı şeyleri yaşamamış bizim gibi insanların ve bizlere bakan ve bizlerin yanından geçip giden ve bizlere karşı acımayla öfke arası duygular besleyen başkalarının varlığının ebediliği bir bulut gibi tepemizde.

O bulutun gölgesinde durmaksızın hissettiğim bizler ve onlar hissi bana şu an iyi geliyor. Bizim bakacak bir saatimiz, gidecek bir işimiz, faturalarını ödemekle yükümlü olduğumuz bir evimiz, başlarına birşey gelmesinden korktuğumuz bir ailemiz, inandığımız bir tanrımız... yok mu gerçekten?

Yok. Benim epeydir yok. Ama bir zamanlar vardı ”

Kitap boyunca; başrolde İstanbul, bazen bir rahim, bazen bir mezar olduğunu düşündükleri kahvehane... Kahvehanenin yıkılması ile gidilen park, köprüden geçerek yeni bir barınma arayışı, deniz kenarı ve metruk bir ev ile devam ediyor.

Bu sorgulama, şair Musa karakteri üzerinden gerçekleştiriliyor. Kendi yaşamından ve sorumluluklarından kaçarak, zor şartlarda başka sorumluluklar ve insanlar edinmiş ve bir yolculuğa çıkmış.

Efsun Abla genelevde büyümüş, çalışmış, daha sonra dilenerek ve mendil satarak, hayatta kalma mücadelesi içinde. Sevdığı adam, kendisini başka adamlara satmasın diye bacalarını dizlerinin altından keserek, tekerlekli sandalyeye mahkum olmuş, hem de sevdiğinden olmuş... Sarkastik ve öfkeli bir karakter.

Adnan Abi kim olduğunu, nereden geldiğini, ismini bile hatırlamıyor. Bu sorgulama sürecinde etrafındakiler “Acaba sen hakim miydin?”, “Şair miydin?”, “Sen komünist miydin?” diye kimliğinin arayışında.

Devran, Efsun'un sevgilisi, onu başka adamlara satmasın diye uğruna bacalarını kestiği adam. Musa'nın Efsun'a olan aşkından öldürdüğü ve köpeklerle yedirdiği...

Kırların Hatçe Efsun'un annesi, köyünde uğradığı tecavüz sonunda, hamile kalan ve ailesi tarafından köyden kovulan, İstanbul da genelevde çalışmak zorunda kalmış, çocuğunu da bu ortamda yetiştirmiş, sonunda da intihar etmiş...

Ölü Komiser; alnında bir delikle yaşayan, Evli olmasına rağmen, Kırların Hatçe'ye aşık ve ~~ve~~ bu nedenle eşine eziyet eden ve sonunda öldürülen-ölmeyen, öldüren...

Köpek Ahmet üç yaşında geneleve geliyor, Kırkların Hatçe'nin eteklerine sığınıyor, Efsun'un ilk aşkı, beraber büyüyorlar. Oranın köpeği ile uyuduğu için bu isim verilmiş.

Hülya babasının annesini öldürmesi sonucu, karakoldan kaçmış ve 10 yaşından sonra sokaklarda yaşamak zorunda kalan, uyuşturucu alabilmek için fuhuş yapan, para bulamadığı zaman çalan. Nüfus kağıdı olan tek kişi olduğu için Matruşka'nın resmî annesi ve istememesine rağmen onu yanlışlardan koruyan.

Matruşka çöpte, Efsun ve Musa tarafından bulunmuş, tüm karakterlerin gözbebeği, koruyup kolluyorlar. Belki de hepsinin çocukluğu!

Kebuz genelevin ölümsüz köpeği...

Yazar genellikle terk edilmiş, hastalıklı, psikolojik sorunları olan kişileri kitaplarında var ediyor, bu romanında olduğu gibi.

Mine Söğüt romanında Musa karakterini, gerçek kimliğinden soyutlayarak, insanın anlam arayışını ve gölge yanlarını (Jung) keşfe çıkarıp, varoluşunu sorgulatırken, sistemin içi ve dışı hakkında zerre kadar bilgimiz olmadığını, bu nedenle heyula bir korkuya sahip olduğumuzu anlatmış

Biz, hepimiz, iyi kötü bir tanrıya inanıyoruz.

O tanrının bizim değil, başkalarının tanrısı olabileceği fikrini her yıkımda, her felakette, her yüzleşme de hızlıca zihnimizden kovuyoruz.

Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,

Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.

Yazıma başlarken klasik bir cümle olacak ama su olmasaydı, yeryüzünde yaşam da olmazdı. Bugün boşuna mı Ay'da ve Mars'ta su bulmak için trilyonlarca dolar harcanıyor. Çünkü insanlar dünyayı bitirdiğinde, su olan bir yere taşınmak zorundayız...

Bizler, uzun bir süre açlığa dayanabiliyoruz ama susuzluğa dayanmamız 2-3 günle sınırlıdır.! Sadece insanların değil, tüm canlıların suya bağımlı olması ve onların hücre yapıları nedeniyle suyun çok önemli olmasından kaynaklanıyor. Öyle ki, bir ağaç gövdesinin yüzde 50'si, yapraklarının yüzde 65-85'i sudur. Yine insan vücudunun yüzde 65'i, kanımızın bile yüzde 80-90'ını sudur.! Durum böyle olunca, yaşamın ana unsurlarından olan hava kadar suyun da, önemi kendiliğinden ortaya çıkar... Atmosfer ise, canlılar için hayati önemi olan diğer bir unsurdur. Yani hem soluduğumuz havayı sağlıyor, hem de karasal su sisteminin dönüşümünde önemli rol oynuyor...

Eğer yaşadığınız ortamda, havayı soluyabiliyor ama suyu içemiyorsanız, geri kalmış bir ülkedesiniz demektir. Fakat suyu içebiliyor ama havayı solumakta zorluk çekiyorsanız, kalkınmış bir ülkede yaşıyorsunuz diyebilirim. Günümüzde benzin, mazot, gaz kullanan yüz binlerce araç, her gün biraz daha çoğalıyor. Çoğalmaya da devam edecek gibi. Dolayısıyla soluduğumuz havayı, her gün biraz daha kirletiyoruz...

Yeryüzünün devasa büyüklüğü, insana dünya kaynaklarının tükenmez olduğu duygusunu veriyor. Oysa durum, hiç de öyle değil.! Günlük yaşamımız da insanın endüstri ve tarım açısından ihtiyaçları hızla artıyor... Bu ise dünya kaynaklarının, sınırsız olmadığını ortaya koyuyor. Hatta küresel ısınma ve su açısından, sınıra dayandığımızı gösteriyor...

Günümüz buzulları ve kar örtüleri, karadaki yeraltı ve yerüstü suları toplamının, neredeyse yarısı kadar su miktarını içinde tutmaktadır. Eğer sera gazları giderek artacak, ozon tabakasındaki delik daha da büyüyecek olursa, doğal olarak küresel ısınma da artacak, dolayısıyla büyüklüğünü aşağıda yazdığım kutup buzulları ve karlar, yakın zamanda eriycek ve yerkürenin her yerinde, bugünkü deniz seviyesi 60 metre kadar yükselecektir.!!

Bu durum, dünya nüfusunun neredeyse yarısının yaşadığı deniz kenarlarının, sular altında kalmasına yol açacak.! Eğer, bu ya da benzeri biçimde başımıza gelecek felaketleri önlemek istiyorsak, insanların yerküreyle olan ilişkisini düzenli tutmak, yeni yollar aramak, yaşam kaynaklarımızı korumak, elimizdekileri doğru kullanmak zorundayız...

Küresel ısınmanın ve su sıkıntısının hayati zorlaştırdığı bugünler de, çözüm üretmek ve önlem almak, artık zorunlu hale geldi. Bu sıkıntılı süreci kolay atlatmak ve sorunun büyümesini engellemek, doğal olarak yine bizim elimizde...

Yeryüzünün yüzde 71'ini kaplayan sular, hacim olarak 1 milyon 330 bin (km³) kilometreküptür.! Bunun tuzca zengin denizlerdeki sudan oluşan devasa bölümü, dünya su kaynaklarının yüzde 97,209'u kadardır. Geriye kalanın yüzde 2,150'si buzullar, yüzde 0,625'i yer altı suları, yüzde 0,0091'i ise göl, akarsu ve derelerdeki tatlı sulardan oluşmaktadır... Atmosferdeki su ise yüzde 0,001'dir. Yerküredeki su kaynaklarının dağılımı, yukarıdaki gibi olmasına karşın, yeryüzünde akan nehir, dere ve göllerin varlığı, bizlere bu suların çok fazlaymış duygusunu vermektedir. Oysa gözümüzle gördüğümüz bu sular, yukarıdaki orandan da anlaşılacağı gibi, yeryüzündeki toplam suyun önemsiz bir kısmı olup, yüzde 1'i bile değildir.!! Ama burada önemli olan, yerkürede yüzde 1 bile olmayan bu tatlı suyun, tüm dünyada nasıl paylaşılacağı ya da nasıl paylaşılmakta olduğudur...

Diğer taraftan dünya nüfusunun üçte biri, su ihtiyacının karşılanamadığı ülkelerde yaşıyor.! Bir milyardan fazla insan, temiz içme suyu bulamamakta.! Önümüzdeki 25 yıl içinde bu sayı, müthiş nüfus artışıyla birlikte daha da artacak tabii.! Temiz su bulamadığı ve atık su sistemleri olmadığı için, dünyada 20 dakikada bir 80 çocuk yaşamını yitirmekte.! Günümüzde ishalden, koleradan, su kirliliğinden ya da temizlik için gereken suyu bulamadığından, çeşitli bulaşıcı hastalıklara tutulan ve bu yüzden ölen insan sayısı ise, günde 9 bin 800 kişidir.! Bu sayıya göre, yılda 3,5 milyon kişi ölecek demektir.! Ölecek olan bu insanların çoğu ise, Asya ve Afrika'da yaşamakta olan ve de beş yaşın altında ki çocuklardan oluşmaktadır...

Temiz içme suyu, yaşam için zorunlu olmakla birlikte, gerek çevresel kirlenme, gerekse nüfus artışı nedeniyle ihtiyacı karşılamak, her geçen gün daha da zorlaşmaktadır.! Sanayileşmiş ülkeler bile, bu sorundan kurtulamamaktadır. Dünya su ihtiyacının üçte birini karşılayan yer altı suyundaki bu kirlenme, günümüzde önemli bir sorun olarak ortaya çıkmakta, dolayısıyla ovalarımız da bundan etkilenmektedir...

Yer altı suları, bir anlamda yer üstündeki barajlara benzer... Ama yer üstündeki barajlardan farkı, kuraklığa daha dayanıklı olmaları ve buharlaşmanın çok düşük olmasıdır. Buna karşılık, tarımsal üretim için gerekli olan ilaçların bolca kullanılması yüzünden, günümüz de yer altı suları, kimyasal kirlenmeye açık durumdadır. Bu durum ne yazık ki, güzelim alüvyon topraklarımız için de geçerli maalesef.!

Dünyanın suya olan talebi nüfusa bağlı olarak, günümüzde beklenmeyen bir artış gösteriyorsa da, neyse ki bu durum hesaplandığı kadar hızlı değil.!! Nüfusun ve endüstri ürünlerinin artmasına karşılık, yeraltındaki hazne kayalardan su alınması, bazı ülkeler de yavaşlamaktadır... Buna en önemli etkense, insanların suyu nasıl kullanacağını biraz olsun öğrenmiş ve su kullanımı için önceliklerini yeniden gözden geçirmiş olmalarıdır. Dolayısıyla bu konuda yapılacak en önemli ve ucuz tek şey, halkı bilinçlendirip suyun dikkatli kullanılmasını sağlamaktır...

Su ile ilgili başka bir konuya, suyun istenilen bölgeye kaçak olmadan, yani kayıp vermeden götürülememesidir.!! Bu tür kayıplara sebepse, çatlak ve çürümüş borular, kötü tesisat ve de eksik donanımlı dağıtım şebekeleridir... Böyle kayıplara en güzel örnek, Mexico City şehrinin dağıtım şebekesinde yaşanandır. Şehrin yılda kaybettiği su miktarı, Roma'nın bir yıllık su ihtiyacını karşılayacak kadardır.!! Günümüz de en modern şebeke sistemlerin de bile yüzde 10 ile yüzde 20 arasında değişen oranda su kayıpları yaşanmaktadır. Bu durum su tasarrufu yapmak kadar, kaçakların önüne geçmenin de, ne denli önemli olduğunu ortaya çıkarmaktadır...

Suyun endüstri de kullanımı sırasında seçilen yöntemler de çok önemlidir. Çünkü 2. Dünya Savaşından önce bir ton çelik üretmek için, 100 ton suya ihtiyaç duyulurken, günümüzde 6 tondan az su yeterli olmaktadır. Bugün bir ton alüminyum, sadece yarım ton suyla işlenmektedir. Dolayısıyla otomobil üretiminde kullanılan çeliğin, alüminyumla yer değiştirmesi sonucu, önemli bir su tasarrufu sağlanmıştır... Günümüzde bir ton buğday elde etmek için bin ton, bir ton çelik elde etmek için 280 ton ve yine bir ton kağıt elde etmek için de, 700 kilo su kullanılması gerekmektedir...

Uygarlığın gelişimi, su kullanım tekniklerinin gelişimine bağlı olarak, ilk tarım toplumları ekinlerin yağmur suyu ve nehirlerden, kolayca sulanabileceği alanlara kuruldu. Basit sulama kanalları, insanlara daha fazla besin elde etme olanağı verdi. Roma, Yunan, Anadolu kentleri, Mezopotamya, İndus Vadisi, Mısır, zaman içinde etkili sulama sistemleriyle donatıldı... Bu süreç içinde kasabalar genişleyip kentleşme başlayınca, barajların inşa edilmesi gerekli oldu. İşte bu aşamada, yer altı suyundan yararlanmayı sağlayan, mühendislik hizmetleri de geliştirildi...

Endüstri devrimiyle birlikte 19. ve 20. yüzyıllarda yaşanan nüfus patlaması, dünyanın su ihtiyacını da artırmıştır. İşte bu aşamada insanlar, su taşkınlarını kontrol altına almak ve suya dayalı enerjiyi elde etmek için, su kaynaklarını sonuna kadar kullanmaya başlamıştır. Sanayileşmiş ülkelerdeki kanalizasyon

sistemlerinin geliştirilmesiyle, bir dönem suyla geçen ve insanları öldüren, kolera, tifo gibi bulaşıcı hastalıklar yenilebilmiştir...

Günümüzde dünya nüfusunun yüzde 20'si, hala yeterli temiz suya sahip değil.! Bir milyardan fazla insan da, içecek temiz su bulamamakta.!! 2,5 milyardan fazla insan, sudan kaynaklanan hastalıklara karşı korunmasız şekilde yaşamakta.! 90'ların sonunda bile, Latin Amerika, Afrika ve Asya'da kolera salgınları yaygın olarak yaşanmış olup, Bangladeş ve Hindistan'da insanlar, bugün bile arsenik karışmış suları içmektedir.!!

Yirminci yüzyılın başından bu yana nehirler, yer altı suları ve diğer kaynaklardan alınan su miktarının, küresel ölçekte 9 kat artmasına karşılık, kişi başına düşen su miktarı, aynı süre içinde sadece iki kat artmıştır. Yetkililer, su tüketimi konusunda halkın bilinçlenmesine karşılık, nüfus artışından kaynaklanan su tüketimi artışının, çok büyük olacağından endişe etmektedir.! 2027 yılında, kişi başına düşecek yıllık su miktarı tahmini çok kötü olup, dünya nüfusunun en az yüzde 40'ının, doğal su kaynaklarına bağımlılığı yüzünden, büyük su sıkıntısı yaşanacağı söylenmektedir... Bu nedenle uzmanlar, yüzyılımızda suyun insan ve çevre yararına kullanılmasında birleşmekte. Bu amacı gerçekleştirmek ve de artan nüfusun ihtiyacına cevap vermek için, araştırmacılar yeni tesisler inşa etmek yerine, var olan kaynakları akılcı ve ekonomik olarak kullanacak çözümler aramaktadır...

İnsanlar son yüzyılda, suyu bir yerden başka bir yere, bir mevsimden başka bir mevsime taşımakta başarılı oldular. Kullandıkları yöntemse, baraj ve kanal yapmak oldu. Pek çok ülke için barajlar ve yer altı suları, ekonomik gelişme ve tarımsal üretimin devamlılığı açısından hayati önem taşıyordu. 80'li yıllara gelindiğinde pek az insan, dev projelerin çevreye zarar verdiğinden, ekolojik dengeleri bozduğundan söz etmeye başladı. Günümüzde ise, küresel ısınmanın yüzünü göstermesi, buharlaşma kayıplarının büyük olması yüzünden, barajlar sınıfıta kalan muamelesi görmeye başladı...

Okyanuslar göz önüne alındığında, dünyada su kıtlığından söz etmek, insana biraz tuhaf geliyor ama gerçek şu ki, yeryüzünü kaplayan suların yüzde 97'si içmeye ve tarımda kullanmaya uygun olmayacak kadar tuzlu... Tatlı suyun da çoğunun, buzullara bağlı olduğunu düşünürsek, bize kalan tatlı su, daha önce de yazdığım gibi sadece YÜZDE BİR (!) dir.

Çağlar boyu İnsanlar, yaşadıkları yerlerin su ihtiyacını karşılayanın yollarını aramışlardır. Ancak bu arayış, hiçbir zaman günümüzdeki kadar zor olmamıştır. Günümüz de dünya nüfusu hızla büyürken, şehirlerde yaşayan insan sayısı da giderek artmaktadır. Üstelik bu artışın, daha da devam edeceği görülmektedir. Bu yüzden metropoller, çevre kentlerin su havzalarına göz diker durumdadır.!! Oysa bu kentlerin de, aynı suya ihtiyacı bulunmakta. İşte bu durum su kullanımını, daha da çapraşık duruma sokmaktadır. Bu nedenle şehirlerde yaşayan insanlar, suyu idareli kullanma konusunda bilinçlenmek ve bilgilenmek zorundadır...

Günümüzde dünyanın bazı kurak bölgelerinde, insanlar kanalizasyon sularını bile kullanır haldeler.! Bu tür geri kazanım konusuna en güzel örnekte, Büyük Sahra Çölünün kuzeyindeki, Namibya'nın başkenti Windhoek'te yaşanmakta. Kentte kanalizasyon sularından geri kazanım yoluyla içilebilir nitelikte su elde edilmekte olup, bu uygulamayla şehrin yıllık su ihtiyacının yüzde 23'ü karşılanmaktadır...

Su tasarrufuna bir başka güzel örnekte 90'lı yılların başında New York kentinde yaşanmıştır. Üç yıl içinde, şehirde ki 1 milyon 330 bin klozet, aynı işi daha az su kullanarak yapan yenileriyle değiştirilmiştir.!! Böylece yeni sifon sistemiyle şehir, her gün 250-340 milyon litre su tasarrufu yapmayı başarmıştır.!! Böylece New York'un su tüketimi, yüzde 29 oranında azaltılmıştır...

Diğer taraftan, deniz suyundan içilecek nitelikte tatlı su elde edilmesi, günümüz de giderek çoğalmaktadır. Özellikle Orta Doğu'da, Arabistan'da ve birçok ada da yaşayan insanlar, yüzyıllar boyunca deniz suyunu buharlaştırarak, tuzdan arındırılmış içme suyu elde etmiştir... Günümüz de tuzlu suyu arıtarak içme suyu elde etmenin maliyeti, oldukça yüksek tabii.! Ama küresel ısınmanın boyutları büyüüp, doğal olarak suya

gereksinim çoğalınca, mutlaka yeni teknolojiler geliştirilip maliyetler düşürülmeye çalışılacak, denizden tatlı su elde etme çabası da giderek çoğalacaktır diye düşünüyorum. Bu gün Dünya'da kullanılan içme suyunun, yaklaşık yüzde 1'i, tuzlu sulardan elde edilmektedir...

Bir ülkenin su zengini sayılması için, kişi başına düşen yıllık su miktarının, en az 8 ile 10 bin metre küp arasında olması gerekmektedir. Ama Türkiye'de bugün, kişi başına düşen yıllık su ortalaması 1.430 m³ olup, aslında su yoksulu bir ülke durumundayız.!

Oysa İkinci Dünya savaşında doğan benim kuşağım, su zengini bir ülkenin evlatları gibi büyüdü. Çünkü nüfusumuz az ve sanayimiz neredeyse yok gibiydi. Tarım alanlarımız Allah'a havale edilmiş, yağacak yağmur beklenmekte, arada sırada yağmur dualarına çıkılmaktaydı... Ülkemiz de sadece, kanallar aracılığıyla salma sulama yapılmaktaydı. Tabii o yıllarda, suyumuz da bize bolca yetmekteydi...

Fakat bizler sadece baraj yaparak, su tasarrufunun adını bile anmayarak 2000'lerin sonuna kadar geldik. Nüfusumuz hızla artarak 60 milyona, 70 milyona, bu gün de 82 milyona ulaştı.!! Doğal olarak bana düşen su miktarı da, eskiden kullandığım suyun yarısının da altına düşmüş oldu. Nüfusunuz giderek arttıkça, sürahiden bana düşen su miktarı, her yıl bir parmak kadar daha geriliyor. Durum gerçekten çok kötü tabii. Yumurta kapağına gelmiş durumda. Artık suyu tasarruf ederek kullanmanın vakti geldi de geçiyor bile...

Sümerler 6.000 yıl önce, nehir sularını kanallarla tarlalara taşıyarak, dünyaya sulama sistemini öğretmişti. Fakat 2000 yıl boyunca, insanlara buğday ve arpa sağlayan Dicle ile Fırat'ın suları, salma su yöntemiyle toprağa verilince, ortamdaki yoğun buharlaşmanın da etkisiyle toprak sonunda tuzlandı... Sonun da tuz yüzeyi kaplayarak, toprağı kullanılamaz hale getirdi. Dolayısıyla toprağın tuzlanması, Sümer uygarlığının çöküşüne sebep olan unsurlardan biri oldu. Tarih bu konuda bizi uyarıyor. Suyu akılcı kullanmanın zamanı geldiğini söylüyor...

Bugün Türkiye'nin nüfusu oldukça artmış ama su rezervimiz eskisi gibi kalmış durumda. Artık ülkemizde kullanılan suyun yüzde 16'sı içme ve kullanıma, yüzde 12'si sanayide kullanıma, yüzde 72'si ise tarım alanlarını sulamaya gitmekte... Bu demektir ki, su kaynaklarımızın 4'te 3'ü vahşi tarla sulamasında yani salma sulamada harcanmakta. Bu durum, ülkemiz için çok büyük bir kayıp. Hatta kabul edilemez bir durum. Şimdi bizlere düşen en önemli görev, evlerde kullanılan suyu ekonomik olarak kullanmanın yanında, köylülerimizi eğiterek, vahşi sulama yönteminden vazgeçirmek ve de damlama sulamaya geçirmek olmalıdır...

Türkiye'de tüketilebilir yer altı ve yer üstü suların toplamı, yıllık sadece 112 milyar metreküpdür. Bunun 98 milyar metreküpü yerüstü, 14 milyar metreküpü ise yer altı suyudur. Su zengini bir ülke olmadığımızı anlamamız için, bugün komşularımız da kişi başına düşen su miktarının, Suriye'de 1.200 m³, Lübnan'da 1.300 m³, Irak'ta 2.020 m³, Türkiye'de ise 1.430 m³ olduğunu hatırlatmam, her halde yeterli olacaktır... 2030 yılında Türkiye'nin nüfusu eğer 100 milyona ulaşacak olursa, o zaman kişi başına düşen su miktarı 1.100 m³ olacaktır. Bu sayıysa, bizi su sıkıntısı çeken bir ülke durumuna düşürecektir...

Bu nedenlerle SU, 25 yıl sonra önem açısından, büyük olasılıkla petrolün ve gazın yerini alacaktır. Belki de dünyamız, ileride su savaşları yaşayacak, Türkiye'de bu senaryo da kaçınılmaz olarak yerini alacaktır...

Banyoda ılık bir duş almanın keyfini, bir bardak temiz su içmenin tadını, bol sulu, ağaçlı yerlerde yaşamanın güzelliğini, bunların yok olmasının ne demek olduğunu, hala algılayamayan bazı insanların, Türkiye'de var olduğunu bilmek ve su tasarrufu yapmadığını görmek, sizleri bilmem ama beni biraz ürkütüyor...

Mahalleye taşındıktan birkaç ay sonra tanıdık Çiğdemim Derneğini annemle birlikte. Otizmlili olmama rağmen toplumsal ilişkilerde zorlanmam. Bir gün kim derdi ki sivil toplum kuruluşunun dibine kadar gönüllüsü olacağımı, gönül bağıyla sınırsız bağlanacağımı, oradakilerin gözbebeği olacağımı. Evet karşılıklı bilgi akışı ortak paydada birleştirdi bizi. Bunun adı da SEVGİ. Dernek başkanımız Fatih Amca'ya "Nasıl ve neden kurdunuz Çiğdemim Derneğini? Üstelik 27 yıldır sürdürülebiliyorsunuz. Bu çok zor değil mi?" diye sordum. Fatih amcam "Gel oturalım Cenkciğim, anlatayım" dedi.

Çiğdemim Derneği mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak amacıyla 1996 yılında kuruldu. Vizyonumuz mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engellilik) mutlu olduğu bir mahalle olmak. Şeffaf, gönüllü, dayanışmacı, önyargısız, tarafsız, bağımsız, katılımcı, öncü, değişime açık birçok değer bizi ayakta tutanlar.

Temel amacı yaşam kalitesini artırmak, giderek unutulmaya yüz tutan komşuluk ilişkilerini güçlendirmek olan derneğimiz, bu doğrultuda çok geniş bir yelpazede çalışmalar yürütmektedir. Mahalle sakinleriyle birlikte yaptığımız çalışmalarda toplumsal sorumluluk bilinci geliştirmeye özen gösteriyoruz. Biz inanıyoruz ki en dar kapsamda oturduğu semte sahip çıkan, onun sorunlarıyla ilgilenen kişiler ülkenin sorunlarına da sahip çıkar ve gerektiğinde sorumluluk alır.

Gerçekten de ben ve ailem birçok komşumuzla kaynaştık. Yürüyüşe çıktığımızda herkesle selamlaşıyoruz. Artık mahallenin göz bebeği olma yolundayım. Mahallemde farklı oluşum sorun değil. Fatih Amcam devam ediyor anlatmaya.

Mahallemize ve ODTÜ ormanına 2000'in üzerinde ağaç diktik. Aldığımız toplu biletlerle kültürel etkinliklere birlikte gidiyoruz. 4500 kişiyi aşan elektronik haberleşme grubumuz ve internet sitemiz bulunmakta. www.cigdemim.org.tr. Facebook, instagram ve twitter hesaplarımızla (/cigdemimdernegi) iletişimi sağlıyoruz. Tarihi ve doğal güzellikleri tanıtmak ve mahalle sakinlerimizin kaynaşmalarını sağlamak amacıyla geziler düzenliyoruz.

Biliyor musunuz, gezilere karar verme sürecinde çok etkin rolüm var. Sürekli araştırarak Fatih Amcamın önerilerinde bulunuyorum. Çünkü ben sıkı bir gezginim ve Çiğdemim'le gezmekten çok keyif alıyorum. Otizmlili olmam asla engel olmuyor. İyi ki bu mahallede yaşıyorum.

Mahallemizin her türlü sorununun çözülmesi için belediyeler ve kamu kuruluşlarıyla görüşüyoruz. Sokak lambaları, asfalt-kaldırım vs. yüksek gerilim hattının kaldırılması, Belediye otobüs güzergâhımızın değiştirilmesi, ODTÜ ormanına hafriyat dökülmesi ve

ökse otuyla mücadele edilmesi konularında kamuoyu oluşturduk ve başardık. Baz istasyonlarıyla ilgili mücadele ettik ve davalar açtık. "Şirindere Artık Problemlili Dere" temasıyla imza kampanyası ve protesto eylemi gerçekleştirdik. Mahallemizdeki halı saha tesislerinin kaldırılarak herkesin kullanacağı park ve spor alanları yapılması amacıyla Çankaya Belediyesi ile yaptığımız halk oylaması sonucunda Can Yücel Parkı'nın açılışı gerçekleştirildi.

Elektronik atıkları, pilleri ve atık bitkisel yağları topluyor ve lisanslı firmalara veriyoruz. Komşularımızın kişisel gelişimlerine katkı sağlamak amacıyla çeşitli eğitimler veriyoruz. Gitar, Resim, İngilizce, Halk Oyunları, dikiş, kırkyama, fotoğraf, bilgisayar okuryazarlığı bunlardan bazıları.

Annem de birkaçına katılıyor. Benimle dolu hayatını yaşarken bu etkinlikler ona nefes aldırıyor. Ben de fotoğraf çekiyorum Engelsiz Fotoğraf Atölyesinde üç tane de sergimiz oldu.

Sosyal yardımlaşma çalışmaları kapsamında birçok kişiye ve kuruluşa yardımda bulunduk. Dernekte toplanan kitap ve yardımcı ders kitaplarını, kıyafet ve eşyayı ihtiyaç sahiplerine ulaştırıyoruz. Üniversite öğrencilerine 9 ay boyunca eğitim desteğinde bulunuyoruz.

Permankara grubunun katkı ve destekleriyle doğal ürünlerimizi üretmek üzere bostanımızda 2012 yılında çalışmalara başladık. Amacımız; kırsalda yapılan organik-doğal ürün yetiştiriciliğinin kent merkezinde de yapılabileceğini göstermek, bilinç oluşturmak, doğal ürün yetiştiriciliği ile ilgili bilgileri paylaşmak, beceri kazandırmak. Burada tohum elde edip tohum takaslarına katılıyoruz. Komşularımızın getirdiği evsel atıkları kompostta dönüştürüyoruz ve bostanımızda kullanıyoruz.

Bostanda imece usulüyle çalışıyoruz. Ayırık otlarını yolmak da benim görevim.

İlkini 2014 yılında “Tüketime karşı paylaşımın kapısını aralıyoruz” sloganıyla gerçekleştirdiğimiz 2. El Takas ve Paylaşım Pazarı etkinliğinde birçok mahalle sakini artık ihtiyacı olmayan giysi ve eşyaları yeniden kullanılmak üzere paylaştı, takas yaptı ya da sattı. Tüketim çılgınlığının önüne geçmek ve tüketim toplumu olmamak için başlatılan bu etkinlikle eşya paylaşımının, takasın ve komşuluğun yeniden hatırlanmasına vesile oluyoruz.

Oyuncak satışında annemle birlikteyiz. Çok eğlenceli geçiyor pazarlarımız.

Sosyal ve kültürel sorumluluk kapsamında uygulamaya başladığımız “Hep Birlikte Ankara Müzelerini Geziyoruz” etkinliğini sürdürüyoruz. Sokak köpekleri sorununun çözümüne yönelik olarak muhtarımız, hayvanseverler ve belediyeler ile işbirliği yaparak KAY projesini başlattık. 2 yılda 300 civarında kısırlaştırma gerçekleştirdik.

Çocuklarla Dans, Çocuklara Masallar, Çocuklara Şarkılarla İngilizce, Çocuklarla Resim Atölyesi, Çocuklarla Edebiyat,

Çocuklarla Felsefe gibi etkinliklerle çocuklarımızı da aramıza katmaya çalışıyoruz.

Çiğdem Mahallesindeki engelli vatandaşların eşit vatandaşlık ilkeleri temelinde toplumsal yaşama katılımlarına ve bu konuda hak temelli bir bakışın geliştirilmesine katkı sağlamak için Ankara Kalkınma Ajansının maddi desteğiyle gerçekleştirdiğimiz projede; Dernek etkinliklerimize engelli mahalle sakinlerinin katılımını artırmak, engellilerin sosyal ve kültürel hizmetlere katılımın önündeki engelleri hedef kitlenin katılımı ile belirleyerek bu konuda toplumsal duyarlılığa ve değişime katkı vermek için çeşitli faaliyetler düzenledik.’

Fatih Amcamı dinledikçe bunun bir parçası olmaktan mutluluk duydum. Son olarak pandemi döneminde ve deprem felaketinde neler yaptıklarını anlatmasını istedim.

Sevgili Cenk sen zaten çoğunu biliyorsun ve içerisinde oldun ama anlatayım. 27 yıldır komşuluğun ve dayanışmanın ne kadar önemli olduğunu anlatmaya çalışıyoruz ve buna yönelik çalışmalar yapıyoruz. Pandemi döneminde bunun ne kadar önemli olduğunu bizzat yaşayarak herkes gördü. Hiç tanımadığı komşuları için bir şeyler yapabilmek için herkes elinden geleni yaptı. Dayanışma ile komşularımızın ihtiyaçlarını giderdik. Birlikte olmak bizlere iyi geldi. Çevrimiçi de olsa etkinliklere devam edip moral bulduk. Deprem felaketinde de dayanışmayla depremzedelerin ihtiyaçlarını gidermek için çalıştık. Gördük ki biz birlikte güzeliz. Dayanışmayla her sorunun üstesinden geliriz.

KİŞİSEL HİJYEN ATIKLARINIZI LÜTFEN ÇÖPE ATIN!

GERİ DÖNÜŞÜM veya ORGANİK ATIK (KOMPOST) İLE KARIŞTIRMAYIN!

Kişisel hijyen atığı ne demektir?

Çocuk bezleri, hijyenik pedler, tek kullanımlık koruyucu maske ve eldivenleri, yara bantları gibi beden üzerinde doğrudan kullanılan ve bu nedenle de enfeksiyon tehlikesi oluşturabilecek atıklar kişisel hijyen atıkları olarak nitelendirilir. Kişisel hijyen atıkları geri dönüştürülmesi olanaksız ya da tercih edilmeyen atıklar olup çeşitli hastalıkların taşıyıcısı ve bulaştırıcısı olabilirler.

Neler kişisel hijyen atığıdır?

- Çocuk bezleri
- Hijyenik pedler
- Tek kullanımlık tıbbi ya da koruyucu maskeler
- Tek kullanımlık koruyucu eldivenler
- Yara bantları
- Sargı bezleri
- Beden temizliğinde kullanılan ıslak mendil ve benzeri ürünler
- Tek kullanımlık kâğıt mendiller
- Tuvalet kâğıtları

Kişisel hijyen atıklarının oluşturduğu zarar ve tehlikeler nelerdir?

- Kişisel hijyen atıkları diğer tüm tek kullanımlık atıklar gibi çevreyi kirletir.
- Kişisel hijyen atıkları geri dönüştürülemeyen atıklar olduğundan yeniden kazanım süreçlerine dahil olamaz, geri dönüştürülemez.
- Kişisel hijyen atıkları doğru şekilde atılıp bertaraf edilmediklerinde enfeksiyon ve hastalık yayma riski oluştururlar.

Kişisel hijyen atıklarını nasıl atmalıyım?

- Kişisel hijyen atıkları kesinlikle geri dönüşüm kutularına atılmamalıdır.
- Kişisel hijyen atıkları kesinlikle kompost yapılacak olan organik atıklara karıştırılmamalıdır.
- Kişisel hijyen atıkları, diğer tüm geri dönüştürülmeyen atıklarla birlikte evsel çöpe atılmalıdır.

"Gerçeklere varmaktır aslolan. Önce akıldır uyanan. Vakıf olan gözden, kulaktan. Ne varsa hepsi sıradan. Çok şeyler yaşarız, görürüz hayattan. Başarının sırrı kimden? Anlayıp dinleyenden. Sağa sola kanan. Akla ziyan.

Gerçeklerle yüzleşen, atıp tutmaz hayalden. Düşlerin akıl penceresi, hayatın ters, türs yüzü. Belli olmaz sözü. Kimi eğriden doğru yapar. Kimi doğruları büker. İşin içinde varsa çıkar. Arkasını döner kaçır. Özünde, sözünde. Her kişi kendi kimliğinde. Yanlışı, doğruyu bulmak benliğinde. İlk soracağı kendi kendinde.

Uzanır gideriz. Memleket der övünürüz. Zararı gördüğümüzde dövünürüz. Arkamızı önümüzü o zaman görürüz.

Yıllar yılları kovalamış. Bir de bakmışız aynı yıllar birbirini yakalamış. Tarih tekerrürden ibaret olmuş. Yıllara çare, yılların içinde. Yıllar sonra gelecek bir başka pencerede. Kar da yağacak. Güneş de açacak. Yıllarda çözülmeyenler. Düğüm yumağı gibi önünde. Kimi açacak, kimi saracak, kimi örece, kimi kazak yapıp giyecek.

"Ö" demeden önce dur demek. Çözüp düğümü "oh" demek. Koşanlara yol açmak. Sarılıp kucaklaşmak. Geleceğe sağlam adım atmak.

Bitmez şikayetimiz. Her ne varsa biri birimiz. Çok çabuk küseriz. Arkamızı dönüp gideriz.

Bir masal gibidir bazen gerçek denilen. Beynimiz katarda üretir, hem hayalden, hem gerçekten. Süzmesi irademizden.

Çözecek de senden, benden. Bazen çaresiz kalır ne yapsan. Ne yaptıysan elinden, dilinden. O da geri döner sana bir yerden.

Hak, hukuk der ararız. Gerçekleri görmez kuşak gibi belimize sararız. Kuşakta sarılı umutlarımız. Ne yapsın kalın belimiz.

Gerçekler önümüzde. Aklımız beynimizde. Birazı senden. Birazı benden. Vazgeçeriz şikayetimizden.

Fıkralarda halimiz. Nelerede güleriz. Ama dersimizde çıkarırız.

Şıkır Şıkır Akçeler

Nasreddin Hoca'nın kadı olduğu günlerden birinde gürültülü bir şekilde kapısı açılır ve iki adam içeri girerler. Adamlardan biri diğerinin yakasını tutarak Hoca'nın huzuruna getirir.

Sonderece hiddetli olan adam Hoca'nın 'Ne oluyor?' demesine fırsat vermeden anlatmaya başlar:

"Kadı Efendi, bu adam rüyamda benden şıkır şıkır yirmi akçe aldı. İstiyorum, vermiyor. Şikâyetçiyim."

Kadı Efendi rüyada yirmi akçe alan adamı yanına çağırır ve yirmi akçe vermesini ister.

Şaşkına dönen adam Kadı'nın sözünü dinler ve yirmi akçe verir.

Akçeleri alan Kadı önündeki çekmeceye şıkır şıkır akçeleri saydıktan sonra rüya sahibine;

"Al bakalım şu şıkırtıları..." der.

Sonra da akçeleri sahibine vererek, sakalını sıvazladıktan sonra;

"Haydi güle güle. Bir daha birbirinizin hakkını yemeyin." diye seslenir.

İki adam dostça ayrılıp giderlerken Kadı'nın yanında hazır bulunanlar da karara hayran kalırlar.

Akıl akıldan da üstündür. Hangi akıl hangi akla küskündür? Barışık olmak umuda umut katmaktır. Nereden ne geldiğine bakmalı. Nereden nereye gittiğini görmeli. Eğitmeli, öğretmeli bilgiyle donaltmalı. Aradığımız nereden gelir? Arayan neler bulur? Doğru geçer delikten. Eğri bükülür belinden. Geçtiğin delik büyümmez. Sanmaki eğriliğin görünmez. Herkes birbirine benzemez. Farklılıklar gözardı edilmez. Sorarlar aslını. Bilirler faslını. Görürler önünü, arkasını. Hak hukuk bilen doğru verir kararını.

Huyumuz husumuz. Bitmez elbet kusurumuz. Ne varsa orda var yaptığımız, ettiğimiz. Doğru olmalı yolumuz. Yanlıştan gelen, doğruya gitmez. Buharlaştır fayda etmez. Huyunda saklı görünmez. Yaptığını kendide bilmez. Huy iyi olsa. Yanlışını görse. Birde düzelse. Hayatta cennete dönse. Gören, bilen, duyan, işiten, övünse. İyi huyda güzellikler. Her nere gitsen seni gösterirler. Örnek olan davranışlar. Geleceğede taşınırlar. Ailede başlar iyi huylar. Toplumla gelişir güzel davranışlar. Ortaya çıkar birlik beraberlikler.

Hoş sohbet. Güzeldir muhabbet. Huyundan, husundan. Yaptığından, ettiğinden. Bir hafta daha geçti ömürden. Eksilmesin güleryüzümüz, tatlı söylesin dilimiz. Düzelsin varsa kötü huyumuz. Allahın fani kuluyuz. Bu gün varsak, yarın yokuz. Olmadık yere neden dokuz doğururuz? Sanmayın ki hepimiz mektepliyyiz. İçimizde olmalı merhametimiz şefkatimiz. İlimi, bilimi de doğru yönlendirmeliyiz. İyi olmalı huyumuz suyumuz. Kapımızı çalmalı, hal hatır sormalı, konu komşumuz. Artar güzelliğimiz.

Ne güzel söylemiş atalarımız." Haydan gelen huya gider Selden gelen suya gider."
Hiç emek vermeyen, hile hurdaya kaçan, yan gelip yatan, bundan kazanç yapan. Fayda bulmaz yaptığından. Olur sonunda hızla elden çıkan. Alın teri dökmezsen, ben de kazandım dersin. yar olmaz sana kazandığından.
Bir arşın bez çıksa yazdığımızdan. Vazgeçirse keşke bir kusurumuzdan. Niyazımız odur ki yaradanımızdan. Ayırmasın hiç birimizi doğru yolumuzdan.
Bu haftada bu kadar yazdıklarımızdan.

YAZIM KURALLARIYLA İLGİLİ TESTİN YANITLARI

- 1- a *Doğrusu: Çiçekleri de suladı.*
- 2- d -
- 3- c *Doğrusu: Kendi dilini yazamayan da var.*
- 4- c -
- 5- b *Doğrusu: Bir şey biliyor ki konuşuyor..*

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşılı ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.